BARÇA
Revista oficial FC Barcelona
Abril - Maig del 2011 · Núm. 50 · 4 €

Els homes que van salvar el Club

Descobrim, a l'Arxiu de Salamanca, les fotos dels empleats que van donar continuïtat al Barça durant la Guerra Civil

Troballa històrica

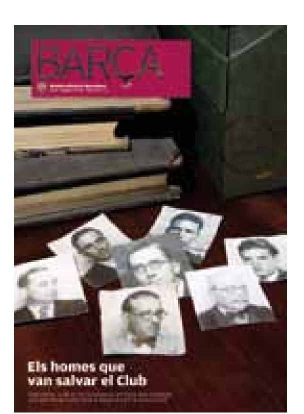
Recuperar i divulgar el patrimoni històric del FC Barcelona ha estat, des dels seus inicis, un dels objectius d’aquesta publicació. D’aquí la satisfacció que sentim de poder presentar, en exclusiva per als socis del Club, una troballa que permetrà reconèixer com cal l’acció que van protagonitzar els empleats que treballaven al Barça l’estiu del 1936, quan s’engegà el cop militar que va fer esclatar la Guerra Civil espanyola. Desautoritzada la Junta Directiva per la situació revolucionària que es vivia, i davant l’amenaça que les instal·lacions i el mateix Club fossin confiscats pels sindicalistes, els 15 empleats amb què comptava el Barça en aquelles dates es van mobilitzar i van crear un comitè, que va esdevenir clau per salvaguardar la pròpia existència de l’Entitat.

A partir d’ara, gràcies a la troballa que us presentem en aquest exemplar de la Revista BARÇA, podrem reconèixer els rostres d’unes persones molt rellevants a l’hora d’interpretar una part essencial de la nostra història. Un descobriment que ha estat possible gràcies a la perseverança d’un barcelonista que viu a Salamanca, assidu de l’arxiu de la ciutat per investigar sobre una altra de les seves passions, el món del cinema durant els anys de la Guerra Civil espanyola. Gràcies a la bona feina de Policarpo Sánchez i a l’impuls rebut per part del nostre Centre de Documentació i Estudis, avui us presentem els rostres de Josep Olivé, Manuel Bassols, Josep Farré, Josep Cubells, Josep Pujol, Marià Pellegero i Rossend Calvet, aquest darrer segurament l’únic conegut pels barcelonistes, i us recordem un episodi bàsic per entendre el Barça d’avui.

Un element que uneix la investigació d’aquest veí de Salamanca, fins avui anònim, amb els empleats que van protagonitzar l’episodi viscut l’any 1936 és la passió pel Barça. Un sentiment molt profund, un compromís amb una manera de fer i d’entendre la vida, una il·lusió col·lectiva que segueix sumant adeptes cada dia.

A tots ells, el nostre reconeixement i el nostre immens agraïment. Ells van anar més enllà de les seves responsabilitats per amor i lleialtat al Club, posant en risc les seves vides, en uns temps d’incertesa social, d’agitació política, tensions i proclames. Una situació que va provocar, entre altres efectes devastadors, l’afusellament del president d’aquell Barça, Josep Sunyol i Garriga. Probablement, cap d’ells hagués somniat mai que aquell Club, amb seu al carrer Consell de Cent de Barcelona, amb poc més de 7.000 socis i un pressupost d’un milió de pessetes per temporada, es convertiria, 75 anys després, en el millor club del món, propietat dels seus 180.000 socis, amb més de 400 milions d’euros de pressupost, paradigma del bon futbol, exemple de vocació poliesportiva, reconegut arreu pels valors que el defineixen i profundament respectuós i orgullós de la seva història.

JA PODEM RECONÈIXER ELS SALVADORS DEL CLUB QUAN ESCLATÀ LA GUERRA

ABRIL - MAIG DEL 2011
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona **DIRECTORA DE COMUNICACIÓ** Ketty Calatayud
Av. d’Arístides Maillol, s/n 08028 Barcelona **T** 902 1899 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTORS** David Saura i Carles Santacana **REDACTORS** Laura Aparicio, Berta Brau, Roger Bogunyà, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Forns, Miriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Marc Parramon, Miquel Pellicer, Anna Segura i Manel Tomàs **COL·LABORACIONS ESPECIALS** Emilio Marrese i Jordi Monés **REDACTORA EN PRÀCTIQUES** Cristina Cañavera **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Amèlia Casas **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Dolça Vendranas **FOTO DE PORTADA** Àlex Caparrós (FCB) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Germán Parga (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Agència EFE, Daniel Aznar i Ester Sauleda **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 140.600 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02
PAPER Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.
La redacció d’aquest número s’ha tancat el 31 de març del 2011.
Agraïm la col·laboració de l'Arxiu Nacional de Catalunya, que custodia actualment una part del material localitzat inicialment a Salamanca.

tota la informació del Barça a **www.fcbarcelona.cat**

Rostres de llegenda

Descobrim a Salamanca fotografies dels herois que van salvar el Club l'any 1936

T **Carles Santacana** **F** **Àlex Caparrós - FCB**

Diuen que la Guerra Civil espanyola és un dels fets històrics dels quals s'han escrit més llibres, i passen els anys, i l'interès no disminueix. Tot al contrari. Aquest estiu s'esdevindrà el 75è aniversari, i segueixen presentant-se noves dades i investigacions. També és cert que les circumstàncies tan peculiars de la guerra captiven l'atenció de les noves generacions, que normalment afegeixen un punt d'èpica al que succeí en aquells moments. En aquest sentit, la història del Barça no és una excepció, i en aquest número de la REVISTA BARÇA podem afegir algunes novetats gràcies al treball tenaç de Policarpo Sánchez a l'Arxiu de Salamanca. Amb

Agència EFE

PAPERS AMUNT I AVALL

De manera col·loquial els darrers anys ha fet fortuna l'expressió "papers de Salamanca". En realitat, es tracta de documents propietat de particulars i institucions que l'exèrcit franquista anava requisant quan ocupava una nova població. A partir d'ordres directes del general Franco, la Delegación del Estado para la Recuperación de Documentos anava acumulant aquesta documentació per utilitzar-la com a prova de càrrec en judicis polítics contra els vençuts en la Guerra Civil. La incautació de documents va començar el 1937 i es van anar traslladant a Salamanca. Allà es va fer una precària classificació, que es feia servir per completar expedients personals de la repressió política. Superada la dictadura franquista semblava lògic que la documentació fos restituïda als seus legítims propietaris, però el procés ha estat molt llarg, i fins a l'any 2006 no es va fer la primera transferència de documentació de les institucions catalanes republicanes a l'Arxiu Nacional de Catalunya, i posteriorment, el 2008 i sobretot el 2010, ha començat un procés similar amb la documentació d'associacions, partits i particulars, com ara els carnets i documents que presentem a la revista.

ASSISTENTS A LA PRIMERA REUNIÓ DEL COMITÈ DEL FC BARCELONA

ROSSEND CALVET MATA

Nascut a Igualada el 1896, en actiu al Club des del 1914, era secretari general i peça fonamental de l'Entitat.

JOSEP OLIVÉ SERRA

Nascut a Barcelona el 1864, vidu, treballava al Club des del 1926, i feia de cobrador. El 1937 va passar del CADCI a la UGT.

JOSEP CUBELLS BARGALLÓ

Nascut a Barcelona el 1900, era el conserge del local social, on vivia amb la seva família i va patir el bombardeig del 1938.

JOSEP PUJOL MALARET

Nascut a Sant Feliu de Guíxols el 1892, membre del CADCI des del 1916, es va incorporar al Barça el 1924 com a dependent.

aquesta descoberta, podem posar el rostre humà d'alguns dels protagonistes massa vegades relegats a uns noms que en general diuen poc als barcelonistes. Quan va esclatar la Guerra, els nostres herois, empleats del Club, van agafar el timó d'una entitat a punt de ser confiscada pels anarquistes.

Una guerra que tot ho trasbalsa

L'esclat de la Guerra va sorprendre el Barça en plena època de vacances. El Club havia cedit algunes instal·lacions per als atletes que arribaven per participar a l'Olimpíada Popular que havia d'inaugurar-se el 19 de juliol a l'estadi de Montjuïc, i que era una resposta als Jocs Olímpics de Berlín. Justament la matinada d'aquell 19 de juliol va ser quan part de la guarnició militar de Barcelona es va aixecar en armes contra la República. Ningú sabia aleshores que aquell cop d'estat militar es convertiria en una llarga guerra, i els primers dies van ser molt confusos. Uns dies després, un cop va ser sufocada la revolta, la situació havia canviat radicalment; el territori espanyol havia quedat dividit en dues meitats, i el conjunt de Catalunya es mantenia lleial a la República. Tanmateix, a la zona republicana res tornaria a ser com abans. Els obrers que havien ajudat a derrotar els insurrectes van aconseguir el control de molts pobles i ciutats. Molts volien aprofitar el col·lapse per fer una revolució social, i es va desencadenar una onada de violència contra els qui se suposava que eren els aliats dels feixistes, especialment l'Església. La vida va canviar de cop i volta, i a banda de les desfilades dels que marxaven cap al front, la vida ciutadana estava marcada per una onada revolucionària que es manifestava en tots els aspectes, des de la col·lectivització de les empreses fins als menjadors populars, amb els taxis circulant pels carrers amb les sigles dels sindicats pintades a les portes dels vehicles. Tot el que tenia un cert aire burgès s'amagava, i a Barcelona, sobretot, hi havia un predomini absolut de l'estètica obrera, que anava des de la indumentària fins a les formes de salutació.

Els treballadors del Barça, protagonistes

Naturalment, el Barça no podia viure al marge d'un canvi tan sobtat i intens, i va haver d'adaptar-se a les noves circumstàncies. De fet, el Club no va funcionar durant els primers quinze dies. Per exemple, si ens fixem en els llibres de comptabilitat, observem que no es va fer cap pagament del 19 al 30 de juliol. Lògicament, el retorn a l'activitat havia de ser necessàriament diferent. Per afegir més incerteses, en els primers dies d'agost va començar a córrer la

MANUEL BASSOLS VALLS

Nascut a Sant Andreu el 1885, treballava al Club des del 1925, i feia les funcions de comptable.

JOSEP FARRÉ JULIÀ

Nascut a Guissona el 1911, treballava al Club des del 1927, membre del CADCI des del 1933, era meritori.

Morera Falcó

MARIÀ PELLEGERO GASCA

Nascut a Barcelona el 1911, segons l'expedient personal treballava al Club, des del 1922, com a encarregat de material.

Tots els treballadors, implicats

A part dels empleats que veiem a les fotografies, van assistir a la primera reunió del comitè Eusebi Carbonell i Jaume Roig, que treballaven a les oficines. I a la segona, amb la participació dels que s'ocupaven del camp de Les Corts i les pistes de tennis, es van incorporar Pere Ballarín, Àngel Mur, Àngel Sánchez, Manuel Torres, José Brasó i Joan Sebastian.

FUTBOL CLUB BARCELONA · EL COMITÉ · F.C.B.

Àngel Mur, decisiu en la salvació

Àngel Mur Navarro era un brillant atleta que va ingressar al Barça el 1934, i que compaginava la seva afecció amb la feina de manteniment del camp de Les Corts. Va donar l'avís de l'intent de confiscació del Club, i va formar part del comitè. Posteriorment es va incorporar a la gira americana com a massatgista.

notícia de la desaparició del president Sunyol, tot i que encara no se sabia que havia estat afusellat. El periodista Jimmy Burns va recollir en el seu llibre *Barça: passió d'un poble* (1999) el testimoni del jove atleta Àngel Mur, que va adonar-se que membres de la CNT (Confederación Nacional del Trabajo) estaven col·locant rètols que indicaven que el camp de Les Corts quedava confiscat pel sindicat anarquista. Mur ho va percebre com una amenaça i va telefonar a les oficines del Club, on va parlar amb Rossend Calvet, i els empleats van prendre la decisió immediata de crear un comitè de treballadors. Calvet corrobora amb detalls aquesta versió en les pàgines que va dedicar en la seva *Historia del Futbol Club Barcelona* (1978), en la qual indica que els empleats es van posar d'acord amb els directius perquè el control del Club no passés a unes altres mans. El llibre d'actes del Club recull el fet amb tot detall. Aquell matí del 15 d'agost l'existència del comitè havia salvat el Club de la confiscació. S'encetava una etapa en què el Club no tenia formalment una junta directiva, sinó que estava regit pel comitè de treballadors.

ELS EMPLEATS ES VAN ESFORÇAR PER MANTENIR LA NORMALITAT AL CLUB

En primera instància, el comitè el van formar treballadors de les oficines, situades aleshores al Consell de Cent, 331, al centre de la ciutat. El Club tenia aleshores 15 empleats; els 9 que eren presents a les oficines aquell matí van triar un comitè format per Rossend Calvet, Josep Farré i Josep Pujol. Havien actuat amb urgència, i no s'havien posat en contacte amb els treballadors que es cuidaven del camp de Les Corts i d'unes pistes de tennis. Ho van fer passats uns dies, i aleshores el comitè va augmentar-ne el nombre d'integrants i va quedar format per Pere Ballarín, Manuel Bassols, Rossend Calvet, Àngel Mur i Àngel Sánchez. Segons l'acta del comitè, aquest estava integrat "proporcionalment, d'acord amb el nombre d'empleats que pertanyen a la CNT i UGT". En la informació dels carnets sindicals que publiquem en aquest número de la REVISTA BARÇA està documentat que dos membres del comitè pertanyien al CACDI (Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, sindicat catalanista fundat el 1903), que aleshores havia entrat en relació amb la UGT. La relació del Barça amb el CADCI era molt fluida ja abans de la Guerra. De fet, en els anys de la República diverses assemblees de socis s'havien fet al local del CADCI, i qui havia estat president d'aquesta entitat entre el 1920 i el 1932, Francesc Xavier

El primer equip del Barça en un dels partits de la gira americana el 1937.

Casals, formava part de la directiva del Barça des del 1934.

A banda de tot això, un cop el comitè havia aconseguit el control del Club calia comptar amb l'altre gran actiu, que eren els jugadors professionals. El 20 d'agost el comitè es va reunir amb els jugadors i els va explicar que tothom havia de fer un esforç per adaptar-se a les circumstàncies, els demanaven "la màxima generositat" i els anunciaven que caldria acceptar una disminució en els seus contractes, petició que van acceptar. De fet, per mantenir el Club en funcionament els empleats i els jugadors es necessitaven mútuament. Però en la nova configuració de la direcció del Club encara es produiria una altra innovació: no es volia deixar de banda els socis, que abans escollien la junta directiva i ara quedaven reduïts a un paper passiu. Per resoldre aquest problema, el comitè es va ampliar el 31 d'agost, incorporant tres persones en representació dels socis; el secret estava en l'estratègia per designar-los. En aquell moment no era possible celebrar una assemblea de socis, i per això es van triar tres directius de la darrera junta, en el benentès que eren socis que havien estat triats en el seu moment pel conjunt d'associats. L'argument era certament recargolat, però va permetre incorporar tres directius de la junta "burgesa" al comitè de treballadors. Els triats van ser Francesc Xavier Casals, Agustí Bo i Paulí Carbonell. D'aquesta manera, en tan sols quinze dies el comitè es va anar reinventant: dels tres primers empleats de les oficines, a un comitè més ampli amb presència de directius i l'acord amb els futbolistes.

Dels partits amistosos a la gira americana

Tornar a posar la pilota en joc en aquestes circumstàncies no era fàcil; la reorganització afectava tots els àmbits, i també la federació.

Acta del Comitè n.º 1

A la ciutat de Barcelona, a 15 d'Agost del 1936, essent les [illegible] hores del matí, es reuneixen a l'estatge social del Club els següents empleats d'oficines del F. C. Barcelona: Manuel Bassols, Rossend Calvet, Agustí Carbonell, Josep Cubells, Josep Farré, Josep Olivé, Jaume Roig, Maria Pellegero i Josep Pujol.

El fonament i la urgència d'aquesta reunió es manifesta amb els següents fets:

A dos quarts d'onze aproximadament del matí d'avui, ha estat rebuda a les oficines d'aquest Club la notícia de que per part d'una entitat sindical havia estat requisat el camp de Les Corts, d'aquest F. C. Barcelona.

Ignorant la procedència de dita requisa, els empleats del F. C. Barcelona, que en contacte amb el Consell Directiu, en previsió de qualsevulla anormalitat en el sentit expressat, havien rebut amb anterioritat el consentiment per a incautar-se, si n'hi havia necessitat, de l'entitat F. C. Barcelona, reunits a l'efecte, acorden així fer-ho, sense altres tràmits de moment ni altres ingerències que la seva única determinació, motivada per l'estima i afecte que senten pel F. C. Barcelona del qual en reben el seu sosteniment i en són [illegible]

LA HISTÒRIA A TRAVÉS DE LES ACTES

Encara que moltes vegades les actes oficials de les entitats només ofereixen una visió molt edulcorada del que s'ha tractat, les que va elaborar el comitè són especialment diàfanes. Reproduïm, pel seu interès, un extracte dels paràgrafs essencials de la primera, datada el 15 d'agost del 1936:

"El fonament i la urgència d'aquesta reunió es manifesta amb els següents fets:

A dos quarts d'onze aproximadament del matí d'avui ha estat rebuda a les oficines d'aquest Club la notícia de que per part d'una entitat sindical havia estat requisat el camp de Les Corts, d'aquest FC Barcelona. Ignorant la procedència de dita requisa, els empleats del FC Barcelona, que en contacte amb el Consell Directiu, en previsió de qualsevulla anormalitat en el sentit expressat, havien rebut amb anterioritat el consentiment per a incautar-se, si n'hi havia necessitat, de l'entitat FC Barcelona, reunits a l'efecte, acorden així fer-ho, sense altres tràmits de moment ni altres ingerències que la seva única determinació, motivada per l'estima i afecte que senten pel FC Barcelona del qual en reben el seu sosteniment i en són empleats d'oficines, de plantilla. Per tant, reunits en el dia d'avui i a l'hora i lloc més amunt indicats, els empleats d'oficines del FC Barcelona acorden incautar-se de l'entitat FC Barcelona i de totes llurs dependències. A l'efecte i per tal que un comitè d'ells porti la direcció i control de l'Entitat, amb motiu d'aquesta incautació, són nomenats per a integrar aquell els companys Rossend Calvet, Josep Farré i Josep Pujol."

L'HOME DE LA DESCOBERTA A L'ARXIU DE SALAMANCA

Encara que és llicenciat en dret, la vida de Policarpo Sánchez, de Salamanca, està marcada pel seu interès per la història, i específicament per la seva afició al cinema de la Guerra Civil. Per aquest motiu, des de fa més de deu anys s'ha convertit en un investigador habitual entre els lligalls de l'Arxiu de la Guerra Civil de Salamanca. Però resulta que Poli és un gran seguidor del Barça des de petit, i això ha tingut les seves conseqüències, la més decisiva, fins ara, la troballa de les fotografies dels empleats que van salvar el Club el 1936. Abans d'explicar-nos-ho, té interès a recordar que el mateix Franco va definir la funció d'aquest arxiu "per conèixer, desemmascarar i sancionar els enemics de la pàtria".

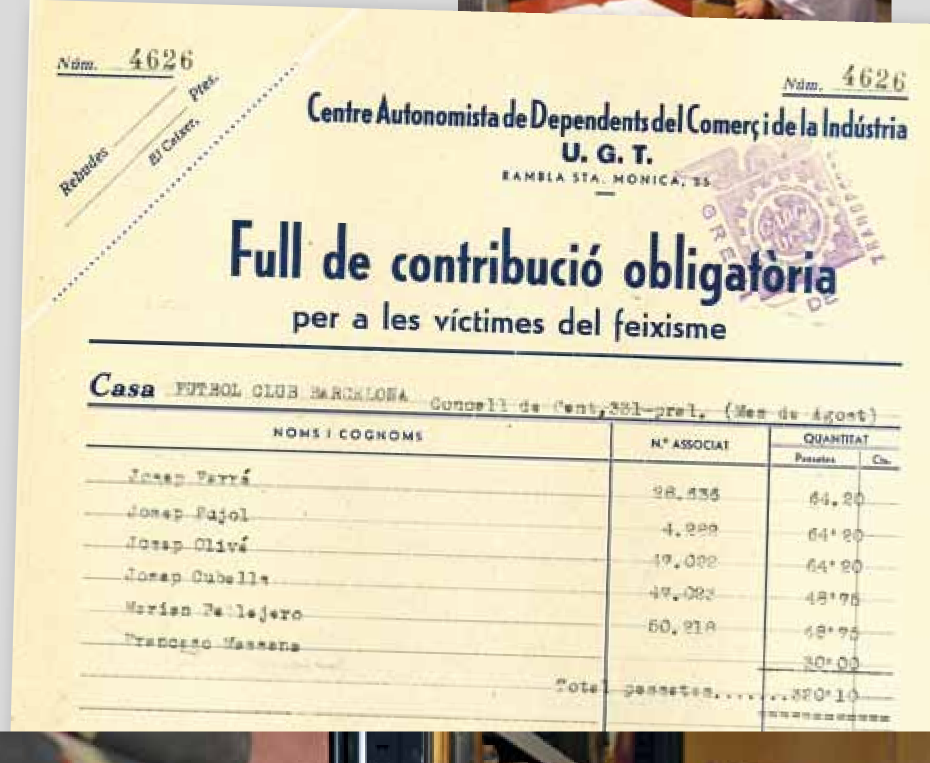
Com va arribar a aquesta documentació?
Jo estava treballant amb el cinema, i em vaig interessar en concret pels empleats de les empreses cinematogràfiques barcelonines que durant la Guerra Civil es van afiliar a un sindicat anomenat CADCI (Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria). La documentació d'aquests treballadors es trobava dispersa dins dels fons del CADCI, que eren molt amplis.

I del CADCI al Barça?
Revisant els documents del CADCI, i entre els centenars de fulls on hi havia escrits la recaptació a favor de les víctimes del feixisme, em va cridar l'atenció que un feia referència a l'aportació de jugadors i empleats del Barça. No era això el que estava buscant, però la passió blaugrana no em va permetre aturar-me. A partir d'aquell full es podia anar a d'altres més detallats, i en aquests apareixien els noms d'alguns empleats del Barça, amb el número de carnet del sindicat (vegeu document adjunt). Aquesta pista em va permetre accedir a aquests carnets, encara que era com buscar una agulla en un paller: vaig haver de revisar 26.000 carnets i 145 caixes d'expedients personals per localitzar set empleats del Barça.

Un treball difícil...
Efectivament, i al mateix temps ple d'emoció. El primer carnet va aparèixer el dia que vam guanyar la Copa del Rei a València. És com si fos un anunci de la victòria.

Què se sent en haver fet aquesta aportació a la història del Club?
Sóc culer des de petit i en una ciutat que no ens és precisament gaire propícia. Per això la troballa té per a mi una emotivitat més gran. Però sobretot, perquè trobar aquests carnets permet posar rostre a unes persones que van tenir una actuació decisiva en moments difícils per al Club. Ara podem valorar aquestes persones, la majoria desconegudes per als afeccionats, simples empleats del Club, que van fer un pas endavant decisiu. Tots van ser importants, i sens dubte Ricard Cabot és el més conegut, però per a mi el més important és recuperar de l'oblit els més anònims, com ara Josep Cubells, el conserge de les oficines, que entre altres coses va haver de recuperar el que va poder quan les oficines del Club van ser bombardejades.

Núm. 4626

Rebudes ... Ptes.
El Caixer.

Núm. 4626

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria
U. G. T.
RAMBLA STA. MONICA, 35

Full de contribució obligatòria
per a les víctimes del feixisme

Casa FUTBOL CLUB BARCELONA Consell de Cent,331-prel. (Mes de Agost)

NOMS I COGNOMS	N.º ASSOCIAT	QUANTITAT Pessetes	Cts.
Josep Ferrá	28.436	64.20	
Josep Pajol	4.299	64'20	
Josep Olivé	47.082	64'20	
Josep Cubells	47.082	48'75	
Marian Pellejero	50.918	48'75	
Francesc Massana		30'00	
Total pessetes......		320'10	

Policarpo Sánchez, al Centre de Documentació i Estudis del Club. A dalt, a l'Arxiu de Salamanca.

Paral·lelament, el clima de suport a l'exèrcit republicà i a les columnes de voluntaris que marxaven al front va motivar que se celebressin esdeveniments esportius que tenien com a finalitat recollir fons, en la majoria de casos a favor de les víctimes del feixisme, dels hospitals de sang o del Comitè Central de Milícies Antifeixistes. A vegades eren partits de futbol, però en altres ocasions eren festivals en què hi havia més d'un d'esport.

A l'octubre es va posar en marxa la competició oficial, amb el Campionat de Catalunya, que intentava normalitzar les coses, però, certament, l'assistència de públic als estadis va anar disminuint a mesura que la guerra augmentava les privacions de la població. Tot i això, encara es va celebrar una altra competició, la Lliga Mediterrània, en què van participar els quatre primers classificats del Campionat de Catalunya i quatre equips valencians. La competició, disputada de gener a maig del 1937, volia substituir el campionat de Lliga, adaptat a les circumstàncies de la guerra. El Barça va guanyar aquella Lliga, de la mateixa manera que també va guanyar la Lliga Catalana del 1937/38. Les possibilitats, però, de tirar endavant el futbol professional i de fer front a les seves despeses eren ja pràcticament nul·les, i per això el comitè va acollir com una taula de salvació la proposta de fer una gira a Mèxic, que després s'allargà als Estats Units i que va durar de maig a setembre del 1937. El contracte amb els mexicans reportava uns bons ingressos per al Club, i permetia mantenir l'equip en funcionament. La gira va convertir l'equip, a més, en ambaixador oficiós de la República en un país que donava total suport a la causa republicana.

DURANT EL MANDAT DEL COMITÈ ES VA GUANYAR LA LLIGA MEDITERRÀNIA

Tanmateix, la tardor del 1937 tot era molt lluny de l'estiu del 36. El que més havia canviat era l'eufòria revolucionària, sobretot després dels fets de maig del 1937, quan la influència de la CNT va declinar definitivament. D'altra banda, les competicions esportives cada cop tenien més dificultats, i després de la gira americana el primer equip blaugrana va quedar pràcticament desfet. En aquestes circumstàncies els membres del comitè van entendre que "han desaparegut els motius que determinaren aquesta precipitada resolució" i van acordar "retornar-ne la direcció (el Club) als seus legals representants". D'aquesta manera es posava fi a l'experiència del comitè, que havia estat vital per salvar el Club l'estiu del 1936. Una aportació cabdal dels empleats del Club a la història blaugrana, que ara cedien el protagonisme a la junta anterior a l'esclat de la Guerra Civil, però ja sense la figura del president Sunyol, afusellat mesos abans i considerat *president absent*.

DE BEN A PROP

A les arrels d'una idea

El futbol *és* política. Quan per política entenem el sentit més alt de la paraula, en la seva originària accessió hel·lènica: viure la ciutat, formar part d'una comunitat. Crec que el Barça, no per casualitat "més que un club", és l'equip que més que qualsevol altre a Europa representa aquest concepte. Perquè el lligam amb la seva gent, la seva terra, la història de la seva ciutat i de la seva nació és més fort i profund que tots els altres: forma una aura que provoca que el Barça sigui encara més fascinant als ulls d'un estranger. I aquesta identitat seva tan especial —aquest significat que transcendeix el gest atlètic— neix justament al començament del segle passat, sota la dictadura de Primo de Rivera i després, durant la Guerra Civil. El Barça durant tots aquests anys té un rol social: és una bandera contra l'arrogància del poder central, un símbol de diversitat i de resistència perseguit i boicotejat com a tal, amb l'únic resultat, per contra, de reforçar ulteriorment aquest valor. Fins i tot abans, també els anarquistes barcelonins intentaren apropiar-se del Club, expropiant-lo com si fos una fàbrica d'automòbils: perquè el Barça fabricava somnis, unió i sentit de pertinença, productes que valen molt més que un cotxe i porten molt més lluny. No ho aconseguiren gràcies a l'expedient de l'autogestió. Són temps heroics i èpics, aquells. El grana de la samarreta del Barça impregnat de sang, la sang que corre pels carrers de la ciutat. Els futbolistes viuen i participen en aquella lluita i en aquell dolor. El Barça amaga els perseguits polítics en el ventre de l'Estadi i els ajuda a expatriar-se durant la nit. Organitza partits per recollir diners a favor de les víctimes de la guerra, de les famílies, dels hospitals de sang. Empleats i atletes del Club són cridats a les armes. L'equip es veu obligat a fugir a Mèxic, amb l'excusa d'una gira, per salvar-se de la trinxera, de la fallida i del feixisme. Cap guionista de Hollywood hauria pogut escriure una pel·lícula més verdadera i emocionant sobre els pioners de la pilota.

Al bagul de la memòria hi trobem per què encara avui el Barça és especial

Reviure aquells moments, avui que el Barça és una multinacional del gol, l'equip més fort del món, és suggestiu. És important, en el moment de màxima riquesa i felicitat, obrir el bagul de la memòria amagat a les golfes per tornar a veure les fotos d'aquells avantpassats, mirar enrere, entendre d'on es ve.

Així el futur té la força de les seves arrels. Recordar serveix per entendre per què encara avui el Barça és Barcelona: un equip que, com la seva ciutat, sempre vol jugar a l'atac, ser a l'avantguarda i guanyar, però amb el seu estil i la seva filosofia.

EMILIO MARRESE

Periodista i escriptor

Nascut a Nàpols (Itàlia) el 1967, Emilio Marrese és periodista del diari *La Repubblica*. Combina la seva professió amb una gran passió pel Barça i per Barcelona. Fruit d'aquesta història d'amor, va sorgir la seva primera novel·la, *Rosa de Foc*, una combinació de fets reals i ficció en què la gira del Barça per Mèxic el 1937 hi juga un paper cabdal. El llibre, escrit en italià, ha estat un èxit al seu país, on ja va per la quarta edició. Se n'ha fet una traducció al català i castellà (Edicions B).

ROSA DE FOC

EMILIO MARRESE

Carles Puyol i un grup de nens del futbol base blaugrana són els protagonistes de la campanya gràfica i l'espot que dóna suport a la iniciativa *Camp Nou sense fum*.

També en la salut, més que un club

'Si us plau, a l'Estadi no fumis'. Un prec del FC Barcelona que apel·la a la responsabilitat social davant d'un problema de salut pública: el tabaquisme

T Berta Brau F Miguel Ruiz - FCB

Salut, respecte, esport i qualitat de vida són conceptes inherents als valors que defensa el FC Barcelona. En canvi, envelliment, malaltia, limitacions vitals i, en últim terme, la mort, són els que s'associen al consum de tabac. La incompatibilitat salta a la vista. I per coherència, la Junta Directiva ha decidit actuar. I és que també en la salut, el Barça vol ser més que un club. La campanya *Camp Nou sense fum* és l'aposta del Club per intentar convertir l'Estadi en un espai lliure de fum i ajudar els socis, aficionats i treballadors a deixar de fumar. Informar, sensibilitzar, conscienciar i recomanar són els verbs d'una iniciativa que pretén modificar els hàbits de salut i conducta sanitària a l'Estadi. La prohibició queda fora d'escena, de moment.

No és cap secret, el tabac mata molts fumadors. A Catalunya un cada hora, 24 en un dia. Malgrat que és una realitat palpable, la

UNA INICIATIVA PIONERA A L'ESTAT ESPANYOL

El Barça és el primer club de l'Estat espanyol que impulsa una campanya de sensibilització contra el tabac amb l'objectiu final de vetar el fum al seu estadi. En el context europeu i mundial, però, és una tendència ben viva. Des del 2007 a Anglaterra (a la foto, l'Emirates Stadium) està prohibit fumar als camps de futbol, una prohibició també aplicada a tots els camps de la NFL (la Lliga de futbol americà dels Estats Units). En països on la prohibició no està generalitzada, són els clubs els qui decideixen implementar o no normatives antitabac. És el cas, per exemple, de l'Ajax d'Amsterdam i del Bayer Leverkusen, conjunts que han determinat que el tabac no té cabuda als seus estadis. D'altra banda, la FIFA va prohibir-ne el consum en el Mundial i demana a les federacions nacionals que segueixin exemple.

idea que el tabac és a la base de la mort de moltes persones que mai han fumat no està tan estesa: dues persones moren diàriament en territori català per l'anomenat *fum secundari* o *tabac de segona mà*. Els efectes nocius del consum del tabac encara tenen una altra accepció, el *tabac de tercera mà*. I és que a banda del fum, els residus que desprèn el tabac són altament tòxics i cancerígens. Es dipositen en la superfície d'objectes quotidians i perduren molt de temps afectant els organismes que hi entren en contacte.

Des de fa anys, la societat avança en una mateixa direcció pel que fa al tabac: acabar amb la principal causa d'unes morts que es podrien evitar (9.500 morts anuals estimades a Catalunya, 8.673 per consum i 700-800 per exposició al fum ambiental). En un carril de sentit únic, el Barça no es desmarca de la tendència social de vetar el fum. Tampoc ho fan els valors intrínsecs a l'ideari barcelonista que defensa la Junta. És el cas de la família. La voluntat de millorar els horaris dels partits al Camp Nou per propiciar l'assistència de famílies, nens i persones grans a l'Estadi, topa frontalment amb el fet de permetre un ambient amb fum a les graderies. En el cas del respecte, la història es repeteix. Si durant la campanya es defensava l'eslògan *Tots som socis*, ara, en ple mandat, és la pedra filosofal de la Junta Directiva. Si tots som socis, la salut és cosa de tots, de fumadors i de no fumadors. Cal, per tant, treballar en equip. Si bé el Barça és sensible a tots els casos, els fumadors passius, víctimes innocents del fum dels consumidors, són els principals beneficiaris de la campanya. Els fumadors en són els destinataris, ja que d'ells depèn que l'atmosfera de l'Estadi sigui més saludable.

EL TABAC MATA CADA DIA A CATALUNYA 2 PERSONES QUE NO HAN FUMAT MAI

La nova llei antitabac 42/2010, en vigor des del 2 de gener del 2011, prohibeix el consum de tabac en instal·lacions esportives tancades, en espais públics tancats i en espais on es consumeixin o manipulin aliments. Així, a la Llotja i als passadissos de l'Estadi ja no s'hi pot fumar i es van afegir al Palau Blaugrana i a la Ciutat Esportiva com a àrees lliures de fum. La problemàtica va aparèixer a l'hora de decidir si es permetia fumar a les graderies de l'Estadi o s'impulsava un estadi sense fum, com passa en altres països. Inicialment, la Junta ha apostat per impulsar una campanya informativa apel·lant a la responsabilitat col·lectiva dels fumadors. El missatge, que compta amb el suport d'un espot amb la imatge del capità Carles Puyol i d'un grup de nens del futbol base, és ben clar: "Si us plau, a l'Estadi no fumis. Fes-ho pels altres, per la bona salut de tots, sobretot pels nens". El que ara és un prec podria transformar-se en norma si els socis compromissaris decidissin, en la propera Assemblea, aprovar la iniciativa *Camp Nou sense fum* i vetar el consum de tabac a les

grades del Camp Nou. Una vegada més serà la paraula del soci la que determinarà, en aquest cas, la salut que vol per al seu club, si aposta per un Barça de colors vius o fumats.

Protegir i vetllar per la salut dels barcelonistes durant els partits és l'objectiu principal de la campanya *Camp Nou sense fum*, però no és l'únic. Ajudar els fumadors a deixar el tabac és també una ferma voluntat d'aquesta iniciativa. No serà una empresa fàcil, però el FC Barcelona no lluitarà sol. Professionals de l'àmbit de la salut i la sanitat, com la Conselleria de Sanitat i el Col·legi de Metges de Barcelona, i col·lectius especialitzats en el tractament del tabaquisme, com és la Societat Catalana pel Control i el Tractament del Tabaquisme (SCATT), col·laboraran en la promoció d'accions adreçades als socis i treballadors del Club que vulguin deixar de fumar. Els Centres d'Atenció Primària Gesclínic i Montnegre, l'Hospital de Bellvitge, l'Hospital Clínic i Sanitat Respon també han ofert coneixements i instal·lacions per lluitar contra una addicció individual, però una preocupació col·lectiva.

L'ASSEMBLEA DECIDIRÀ SI EL CAMP NOU ESDEVÉ UN ESPAI LLIURE DE FUM

AMB EL SUPORT DE LA SANITAT CATALANA

El FC Barcelona no va estar sol a la presentació de la campanya *Un Camp Nou sense fum,* liderada pel president Sandro Rosell i el directiu responsable de l'Àrea Mèdica i Rendiment, Jordi Monés. La Conselleria de Salut de la Generalitat de Catalunya, de la SCATT i del Col·legi de Metges de Barcelona van donar el seu suport al Club. Els col·lectius mèdics van aplaudir la iniciativa blaugrana lloant la valentia de tirar endavant una proposta que pot aixecar controvèrsia. "És un exemple que ens agradaria que seguissin tots els clubs de Catalunya i Espanya", va afirmar el conseller de Salut, Boi Ruiz.

ÉS L'HORA DE LA SALUT

L'evolució en la maduresa de les societats implica molt sovint canvis en costums que en el passat podien estar molt arrelats i vistos com 'normals'. Hi ha molts exemples, com ara no portar casc quan es va en moto, no portar cinturó de seguretat, o utilitzar l'amiant com a material de construcció. Un altre, n'és el tabac. Queda ja molt enrere aquella imatge que associava el fumador o la fumadora amb persones agosarades i interessants. Es fumava a tot arreu, sense cap consciència que pogués ser nociu. Avui en dia l'evidència que el tabac mata el fumador és aclaparadora.
Hi ha 19 malalties associades directament al tabac: diferents tipus de càncers, malalties cardiovasculars i malalties pulmonars. Cada hora a Catalunya mor una persona que fuma, i això suposa 24 drames familiars diaris amb seqüeles emocionals permanents. El més trist és que s'haurien pogut evitar. La mort a causa del tabac és la primera causa de mort evitable.
Fóra una llarga discussió decidir si hom té dret a fumar, com a exercici d'una llibertat individual a fer-se mal a un mateix. Això ja és força qüestionable, atès el perjudici que la pèrdua de salut del fumador té sobre tercers, com un gran cost emocional per als seus, o bé un gran cost socioeconòmic per al conjunt de la societat. Però, si deixem de costat aquest debat, el que actualment ja no té cap justificació és que aquest dret personal del fumador causi col·lateralment importants danys a la salut de terceres persones. El greu perjudici del fum en els fumadors passius és massa alt per obviar-ho. Cada dia en el nostre país moren a causa del tabac dues persones que mai no han fumat. Terrible. Sortosament, la gran majoria de la població, fins i tot la població fumadora, avui ja és conscient d'aquests efectes nocius i accepten les mesures protectores envers la salut com un exercici de respecte. Hi haurà a qui li costarà d'entrada canviar els seus hàbits, i això no deixa de ser incòmode i requerir un esforç. No obstant, a mitjà termini, es va entenent que el progrés en la salut no es pot aturar. Els mateixos fumadors estan contra el tabaquisme i la prova és que, quan són preguntats si voldrien que els seus fills fumessin, la immensa majoria contesta que no.
A l'Estadi ens apleguem moltes persones per animar els nostres jugadors, amb la il·lusió de gaudir de la festa que ells ens regalen. No hi té cabuda que aquest espai i temps d'oci pugui tenir efectes perjudicials per a la nostra salut, particularment pels molts nens i persones grans que s'hi apleguen, tots ells especialment vulnerables. Des de la Junta, sensibles als valors de sempre del Barça, d'esport, salut i respecte, hem volgut posar el nostre granet de sorra en la protecció de la salut. Així doncs, per a la salut de tothom, hem demanat si us plau aconseguir entre tots un Camp Nou sense fum. Quedarem tots els socis per sempre profundament agraïts a l'esforç de l'acte de respecte per part de les persones fumadores.
En nom de la Junta, moltes gràcies.

JORDI MONÉS

És el directiu responsable de l'Àrea Mèdica i Rendiment. Ha estat l'encarregat de liderar, per part de la Junta Directiva, aquesta campanya de sensibilització perquè es deixi de fumar al Camp Nou.

La Masia d'entrenadors

Es replica l'èxit de la formació de jugadors al futbol formatiu amb un curs d'entrenadors. Ara, l'ADN Barça no només serà sobre la gespa, sinó també a la banqueta

T Roger Bogunyà
F Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

Ja fa uns quants anys que la manera de fer del FC Barcelona provoca elogis arreu. L'aposta al primer equip per jugadors del planter –fins a 11 a l'actual conjunt de Josep Guardiola– i, sobretot, la feina feta a cadascuna d'aquestes categories inferiors del futbol formatiu blaugrana són la gran enveja de la resta de clubs del món, que han d'anar a comprar fora allò que no tenen a casa. A Can Barça, tret d'algunes excepcions, això no passa. S'aposta per la gent formada al planter –Puyol, Valdés, Messi, Pedro, Bojan i companyia en són bons exemples– i només es fitxa quan la peça que falta no es pot trobar a la Ciutat Esportiva.

Ara, la voluntat del Club és implantar aquest mateix concepte de formació de jugadors a la banqueta. Amb tècnics, per formar els nous Guardiola. Des del 7 de febrer, i fins al mes de juny, s'està duent a terme el primer curs d'entrenadors en què s'expliquen les claus de la metodologia Barça. D'aquesta manera, es tanca el cercle, com reconeix el director general de l'FCB Escola i un dels ideòlegs d'aquest curs, Xevi Marcé: "Som el primer club del món que fa una cosa així. Volem cultivar l'essència del Barça i que hi hagi tècnics formats a partir d'un mateix concepte, que és l'ADN Barça. La voluntat és que els entrenadors coneguin i aprenguin la metodologia Barça". De la mateixa manera que Xavi, Iniesta o Thiago juguen d'una determinada manera, amb un futbol molt reconeixible tot i les seves diferents característiques i virtuts, es vol que hi hagi tècnics que comparteixin un segell comú, sense convertir-se en còpies els uns dels altres. Si els entrenadors tenen clar com formar els nens, els nens també sabran millor què han de fer al damunt de la gespa. La idea, doncs, és compartir un patró d'ensenyança.

ES FORMEN TÈCNICS AMB LA METODOLOGIA I L'ESSÈNCIA DE L'ESTIL BARÇA

El perfil d'un tècnic Barça

Fins a quaranta persones participen en aquest primer curs que té lloc a les instal·lacions del Club, uns dies a la Sala Wembley, altres a la Sala París, altres als camps annexos al Miniestadi. Tots ells són entrenadors titulats o llicenciats en INEF, un dels requisits exigits per poder assistir a les classes. "Molts es van quedar fora. Només volíem gent amb perfil Barça", aclareix Marcé, que detalla què s'espera dels alumnes: "Hem buscat tècnics amb experiència i que tinguin un bagatge a nivell humà, amb un bon tracte cap al nen i que puguin, alhora, aportar coses noves". El més important, a banda dels seus dots com a tècnics, és la persona i la seva capacitat per aprendre i saber impartir posteriorment l'estil Barça.

Al curs participen alumnes de tota mena. Tècnics en actiu, com Miquel Muñoz, segon entrenador del Juvenil del Manlleu que juga a la Divisió d'Honor. Entrenadors que ara mateix no exerceixen, com David Miret, però que ja va dirigir el Femení C blaugrana ara fa cinc anys. O persones com Edgar Enrich, membre de l'FCB Escola i entrenador d'alguns dels seus equips. Tots fan una valoració molt positiva d'aquest curs, ara que aquest arriba al seu equador. "Tot està enfocat amb una mentalitat Barça. És molt interessant. Algunes de les coses que t'ensenyen ja les sabies, però no les havies pensat des d'aquest punt de vista", explica en Miquel, fascinat per l'èxit actual de tota l'estructura blaugrana i que posa els rondos com el millor exemple del que s'aprèn: "Sabia que els rondos eren una part fonamental del joc del Barça, però no que cada passada dins d'un rondo té un sentit. Ens expliquen perquè, en una

Guardiola repassant, amb els jugadors del primer equip, aspectes tàctics per preparar un partit. Foto del llibre *Barça. Estem fent història.*

determinada situació, és millor fer la passada cap aquí o cap allà". En David va encara més enllà: "Les classes són molt específiques. Comprens una mica fins on s'ha arribat amb un estil tan propi com el del Barça. Com s'assoleix el cim jugant amb aquest estil. La meva intenció era conèixer la metodologia, des de la base fins a la professionalitat, però el curs està resultant encara més enriquidor".

S'IMPARTEIXEN CLASSES DE TÀCTICA, TÈCNICA O DIRECCIÓ D'EQUIPS

L'Edgar, com a tècnic que ja treballa a l'FCB Escola, també ha hagut de participar en el curs. "Em sembla perfecte que els entrenadors de l'Escola també haguem de fer-lo. Pot haver-hi gent que estigui al FC Barcelona i que no sàpiga gaires de les coses que s'aprenen aquí. Això t'ajuda a refrescar i ampliar coneixements", reconeix. En definitiva, es tracta d'una mena de reciclatge perquè els

Els alumnes del curs, durant la sessió inaugural.

Els tècnics formats amb l'estil Barça també poden col·laborar en les escoles o campus que organitza el Club.

tècnics que ja exercien al Club també apliquin a partir d'ara la metodologia Barça en tots els sentits, si és que encara no ho feien.

"Controlats" per al futur

El curs, de caràcter teòric i també pràctic, no atorga cap titulació oficial i està dirigit pel director esportiu del Futbol Formatiu Guillermo Amor, pel coordinador de l'Àrea de Futbol Formatiu Albert Puig, pel director tècnic de l'FCB Escola Albert Benaiges i pel coordinador de les Escoles Internacionals Julio Alberto Moreno, a banda de l'esmentat Xevi Marcé. Tots ells, de manera rotativa, són els encarregats d'impartir les diferents assignatures del curs, que comprèn tots aquelles temes que els futurs Guardiola han de saber sí o sí. És a dir, classes de tàctica, tècnica, metodologia, direcció d'equips, *coaching*, anàlisi de partits..., i sempre des de l'òptica blaugrana. Res queda a l'atzar en un curs que ha de servir "per detectar els millors entrenadors i tenir-los controlats", segons Xevi Marcé, ja que en un futur mai se sap si el Club, que compta amb una borsa d'entrenadors, que té un munt d'FCB Escoles arreu del món i que organitza una gran quantitat de campus i clínics per a nens, necessitarà tècnics com els que ara està formant. I si aquests entrenadors duen incorporada la marca Barça, encara millor.

ES TINDRAN CONTROLATS ELS MILLORS ENTRENADORS AMB VISTA AL FUTUR

ELS MILLORS MESTRES

Els principals responsables del primer curs d'entrenadors, el director esportiu del Futbol Formatiu Guillermo Amor, el director general de l'FCB Escola Xevi Marcé, el director de les Escoles Internacionals Julio Alberto Moreno, el coordinador del Futbol Formatiu Albert Puig, així com el director tècnic de l'FCB Escola Albert Benaiges, participen de manera activa impartint les diferents sessions. Sovint, amb l'objectiu que les classes siguin tan variades com sigui possible, reben el suport d'altres persones del Club, com ara David Barrufet, que un dia va ser l'encarregat de dirigir la classe per explicar els seus coneixements sobre la direcció d'equips. Uns mestres de luxe.

PEÑA FEMENINA BARCELONISTA
N.º Socia 39
Tarjeta de identidad valedera para el año 1971
a favor de Mª DEL CARMEN NIETO LARROYA
LA SECRETARIA

La primera pedra del futbol femení

Un grup de noies, encapçalades per Immaculada Cabecerán, van reunir-se el 1970 amb la intenció de formar el que seria el primer equip de futbol femení del Barça

T Marc Parramon F Germán Parga - FCB

Un matí del mes de novembre del 1970 una noia de disset anys de nom Immaculada, acompanyada d'una amiga, va trucar a la porta de la Masia, la seu institucional del Club en aquell moment, demanant poder veure el president del Barça, aleshores Agustí Montal. A la Immaculada se li havia posat al cap jugar a futbol i volia que el seu club li donés suport per a la posada en marxa d'un equip femení. Quaranta anys després de trucar a aquella porta, la Immaculada Cabecerán recorda que va confessar a Montal que "estava convençuda que hi havia moltes noies que voldrien jugar a futbol". Aquella conversa entre els murs de la Masia va durar una mitja hora i la Immaculada va tornar a casa seva rumiant el que li havia dit el president del Barça. "No em va dir ni sí ni no, però em va prometre que si hi havia suficients noies que volguessin formar aquest equip, el Barça podria donar-li suport". El torrent d'energia i il·lusió que brollava de la Immaculada aquells dies del tardofranquisme va trobar, al cap de poc temps, una via de canalització perfecta. I com que la història és cíclica, una petita ressenya al diari va tornar a ser el primer pas d'un llarg viatge. El mateix pas que va fer en el seu moment Joan Gamper i que avui s'anomena FC Barcelona. Als pocs dies de la trobada amb Montal, la Immaculada va rebre la trucada

EL PRIMER PARTIT ES VA JUGAR EL DIA DE NADAL DEL 1970 AL CAMP NOU

d'un periodista de la *Revista Barcelonista* –un setmanari esportiu del moment– que li oferia publicar una ressenya al seu mitjà per fer una crida a les noies interessades a practicar futbol. El 17 de novembre *Revista Barcelonista* destinava un petit espai a un text titulat *Futbol femenino a la vista*, en què es demanaven "*señoritas que estén comprendidas entre los 18 y 25 años y deseen, naturalmente, formar parte de este equipo de fútbol femenino*". Durant diversos dies el telèfon de casa de la Immaculada va treure fum. "Em van trucar moltes noies", assegura. Poc temps després, va convocar totes les interessades als camps de terra que hi havia on actualment es troba el Miniestadi. Va ser la primera trobada del futbol femení del Barça. Van concórrer a la cita "una cinquantena" de noies, recorda

1. Les jugadores de l'equip femení el 25 de desembre del 1970, durant el partit al Camp Nou. **2.** Carnet de la Penya Femenina Barcelonista. **3.** Banderí amb la foto de Carmen Nieto, jugadora de l'equip als inicis. La penya elaborava aquests objectes amb fotos de les jugadores per després vendre'ls als familiars i obtenir diners per a les despeses de l'equip. **4.** D'esquerra a dreta: Immaculada Cabecerán, Lolita Ortiz, Carmen Nieto, Maria Teresa Andreu i Carmen Rodríguez, jugadores de l'equip femení en diferents etapes, a la Llotja del Camp Nou, durant el partit FC Barcelona-Saragossa.

la Immaculada. La Carmen Nieto n'era una. "Volíem jugar a futbol i la majoria no estàvem gaire en forma, però en teníem moltes ganes", assegura. Vist l'èxit de la convocatòria, el FC Barcelona va confirmar a aquest grup de noies que podrien jugar el seu primer partit al Camp Nou el dia 25 de desembre d'aquell any, en el marc d'un matinal benèfic organitzat per Ràdio Nacional d'Espanya que comptava amb la col·laboració desinteressada del Barça per recaptar fons per a centres assistencials de la ciutat. L'atractiu principal d'aquell matí de Nadal al Camp Nou era el partit Barça - CSKA Bandera Roja de Sofia, jugat pel primer equip, però el públic esperava amb ànsia el partit de futbol femení, considerat per la premsa del moment com la '*presentación oficial en Barcelona del deporte balompédico jugado por las féminas*', segons informava *El Noticiero Universal*, dos dies abans de l'enfrontament. El partit va ser una injecció de moral per a aquest incipient equip. "Els dies abans de Nadal entrenàvem quasi cada dia", assegura la Carmen, que confessa: "Em vaig polir tots els dies de vacances de l'any 70 en les jornades d'entrenament amb l'equip". La cita prometia i va augmentar de voltatge quan Antoni Ramallets va aparèixer al camp d'entrenament i els va comunicar que seria el seu entrenador. "El senyor Antonio, que és com l'anomenava l'equip, va ser molt professional amb nosaltres", comenta la Lolita Ortiz, una altra de les integrants d'aquell conjunt. Ramallets va estar al capdavant de l'equip diversos anys i va comptar també amb l'efímera ajuda de César. El partit del Camp Nou el van jugar una selecció de les noies que van assistir al primer entrenament i ho van fer, amb les mides del camp escurçades, lluint samarreta blanca i pantaló fosc. El contrincant va ser l'UD Centelles i el resultat es va decidir a favor de les culers en la tanda de penals. El partit va generar molta expectació entre la premsa i també va provocar la publicació d'articles signats per alguns metges que desaconsellaven la pràctica del futbol per a les dones. "Vam començar a demostrar que la dona podia tenir una parcel·la dins del futbol", comenta la Maria Teresa Andreu, portera durant dotze anys de l'equip i exdirectiva del FC Barcelona. "Montal ens va dir que ens constituíssim com a penya femenina per canalitzar millor el

ANTONI RAMALLETS VA SER EL PRIMER ENTRENADOR DE L'EQUIP FEMENÍ

UNA ALTRA PIONERA

El FC Barcelona va retre homenatge a la dona amb un acte simbòlic a la Llotja Presidencial del Camp Nou, durant el partit Barça-Saragossa del 5 de març passat, en què aquest espai de l'Estadi estava ocupat només per dones. Una de les convidades va ser Teresa Palahí, delegada de l'ONCE a Catalunya i primera dona a ocupar la màxima responsabilitat en una delegació territorial en aquesta organització. És, doncs, una altra pionera. Palahí considera "molt positives" les facilitats que està donant el Barça a les persones amb discapacitat. Amb referència a com viuen les persones cegues l'espectacle futbolístic, Palahí comenta que "en l'actualitat existeixen sistemes d'audiodescripció que faciliten la comprensió".

FUTBOL FEMENINO A LA VISTA

El fútbol femenino está abriéndose camino. Y está llegando a Barcelona. Tanto es así, que una simpática señorita acude a nosotros para solicitarnos ayuda en su deseo de completar una plantilla de buenas jugadoras.

Inmaculada Cabecerán, que así se llmaa, tiene el proyecto de organizar un equipo de fútbol femenino dentro de la esfera del C. F. Barcelona. Para ello ya dio el primer paso, que fue hablar con el señor Montal, quien ha acogido la idea con simpatía pero advirtiendo que dará el «sí» siempre que el equipo gane todos los partidos.

La señorita Cabecerán ya cuenta con varias jugadoras, pero le hacen falta más. Para ello espera que todas aquellas señoritas que están comprendidas entre los 18 y 25 años y deseen, naturalmente, formar parte de este equipo de fútbol femenino, llamen al teléfono 247 84 67 y la señorita Cabecerán les informará de todo. Las posibles aspirantes a jugadoras deben tener en cuenta que el «debut» del equipo será el día de Navidad en el estadio barcelonista.

Como información complementaria, digamos que en el Norte existen ya 24 equipos femeninos y en Madrid 3.

Así que, señoritas, a jugar al fútbol.

EL FUTBOL FEMENINO

ENTREVISTA CON EL DOCTOR JOAQUIN BORRULL

NO ES NOCIVO, PERO SI INADECUADO

✱ A su juicio, no prosperará

✱ Es, entre otras cosas, antiestético

suport", recorda la Immaculada. Llavors va néixer la Penya Femenina Barcelonista, que va tenir com a presidenta d'honor Maria Dinarés, vídua de Vicenç Piera, mític extrem del Barça dels anys 20. "A principis de l'any 71 la marca d'anís francès Pernod ens va proposar participar en el nostre primer torneig", assegura la Lolita, que assistia als partits amb la seva filla petita, l'Arantxa, mascota de l'equip. Jugaven els seus enfrontaments al camp del Fabra i Coats i al del Júpiter. Posteriorment van lluir la samarreta blaugrana i a còpia de tornejos i competicions de Lliga el conjunt va consolidar-se fins a deixar una petjada inesborrable. "Vam haver de sentir molts comentaris morbosos", matisa la Maria Teresa; l'equip va tenir en les famílies de les seves jugadores un suport impagable. La porta de la Masia que es va obrir aquell matí de novembre del 1970 a petició de la Immaculada, ha deixat pas, en l'actualitat, a una secció *amateur* en què 75 jugadores practiquen el futbol femení en quatre equips de l'aleví al sènior, que milita a la Superlliga espanyola. Una porta que es va obrir i que amb el temps també va fer que moltes boques s'acabessin tancant.

5. Antoni Ramallets, entrenador de l'equip, durant el partit jugat el Nadal del 1970. **6.** Ressenya publicada a la *Revista Barcelonista* el 17 de novembre del 1970 per atraure les dones interessades a formar un equip de futbol femení. **7.** Fragment d'un article mèdic publicat a la REVISTA BARÇA el 16 de febrer del 1971. El signa un doctor que desaconsella la pràctica del futbol per a les dones. **8.** Cartell del primer torneig a fora de Catalunya que va disputar l'equip de futbol femení al gener del 1971, a València. **9.** Samarreta oficial de la Penya Femenina Barcelonista.

FUTBOL FEMENINO

ESTADIO ANTONIO ROMAN

Campeonato Liga

1.º Trofeo Copa Fuengirola "Costa del Sol"

Domingo 31 de Enero 1971 a las 12 horas

Gran encuentro de fútbol, con la presentación de nuestro primer equipo valenciano femenino

RACING DE VALENCIA C. DE F.

EN PARTIDO COMPETITIVO CONTRA

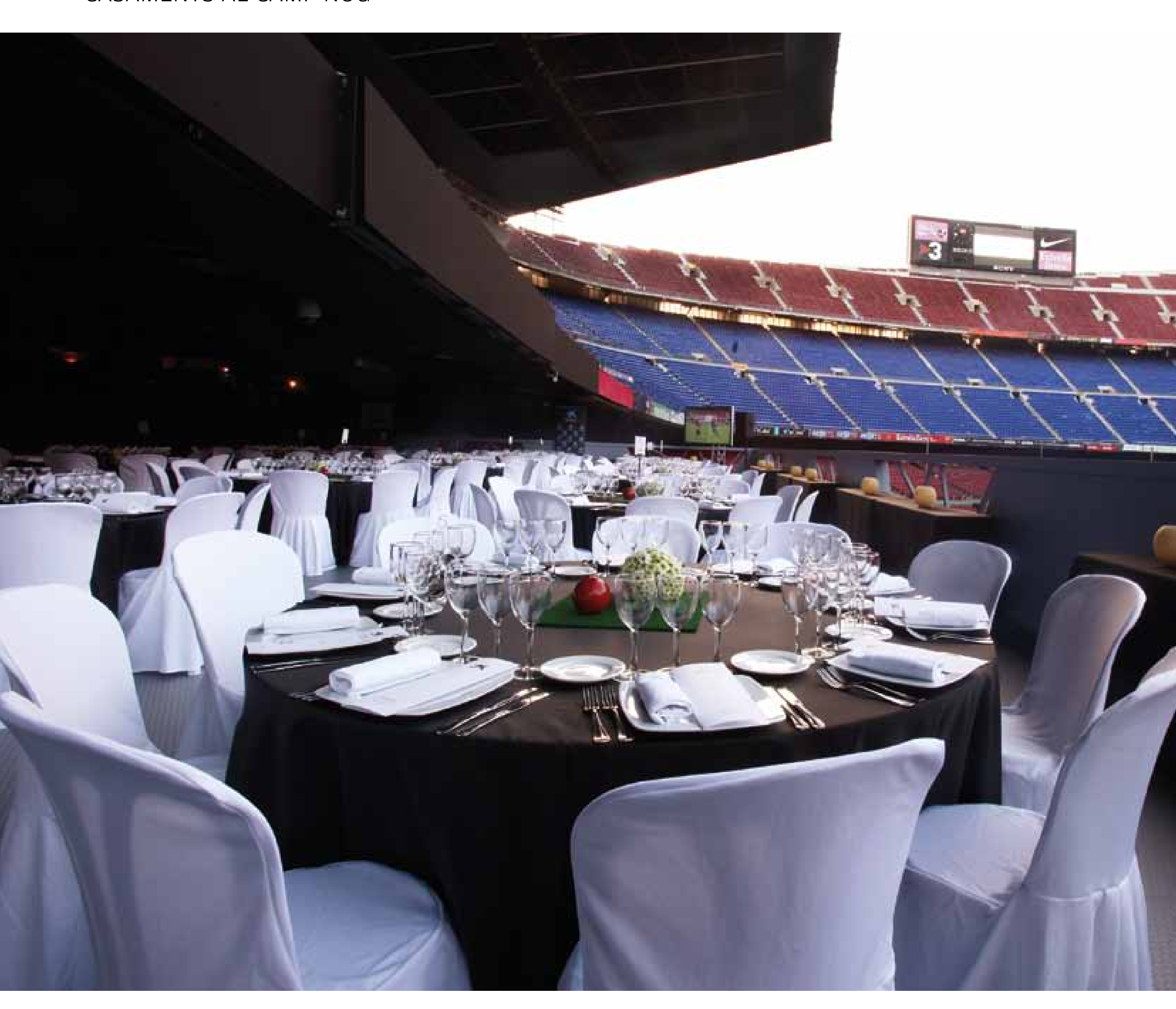
BARCELONA C. DE F.

¡¡No deje de asistir a este espectáculo balompédico practicado por las FEMINAS!!

Localidades en Servicio Radio para todos, de Radio Valencia, Félix Pizcueta, 12, a partir del mediodía del jueves 28, y en taquillas del campo el domingo por la mañana.

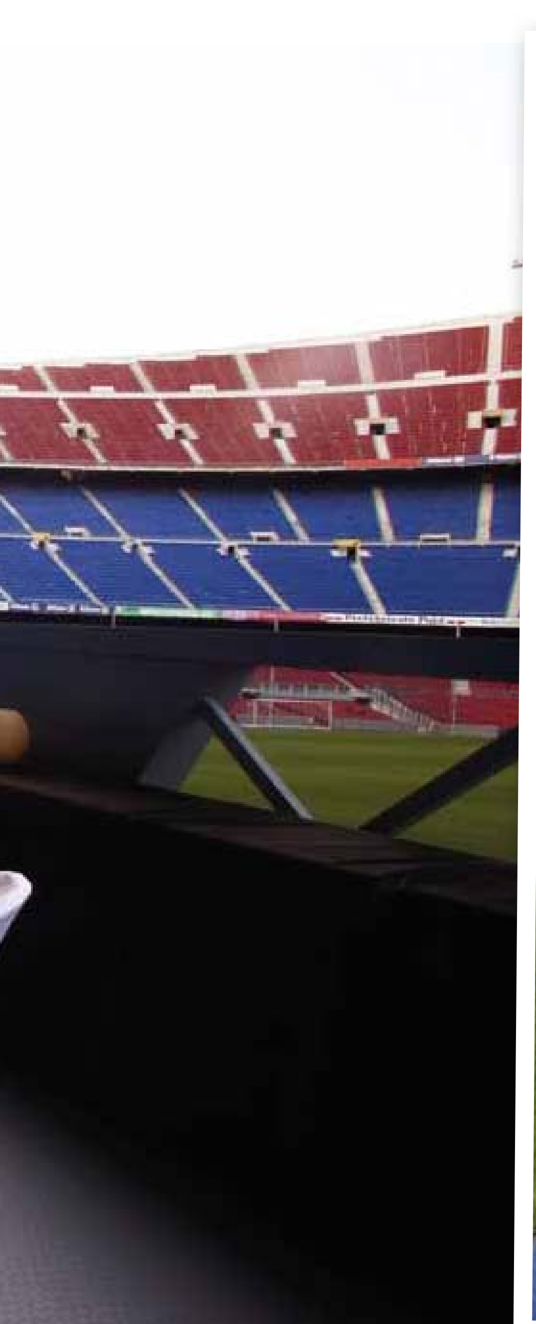
Es una gentileza de

Cerveza STARK-TURIA Export

Un dia per recordar tota la vida

Des d'aquesta temporada, el Camp Nou pot ser l'escenari de casaments civils i banquets. A partir d'ara, el temple del futbol pren noves funcionalitats

El Camp Nou serà escenari de cerimònies civils i banquets. Més de 150 parelles ja s'han interessat per aquesta possibilitat.

T Miriam Nadal
F Daniel Aznar i Àlex Caparrós - FCB

"Sí, vull". Aquesta frase podrà sentir-se ben aviat al Camp Nou. I és que des d'aquesta temporada, ja es pot prometre amor i fidelitat per sempre en l'entorn més emblemàtic per a un culer, el Camp Nou. Una nova experiència en què el temple blaugrana pren noves dimensions.

Per un dia, l'estadi on gaudeixen de bon futbol i de victòries èpiques per a la nostàlgia, estarà a la seva disposició. Icona arquitectònica de la ciutat i l'estadi de cinc estrelles més gran d'Europa, serà també l'escenari d'enllaços matrimonials. D'aquesta manera, la demanda i el somni de molts enamorats blaugrana es podrà fer realitat; al mateix temps, el Club es garantirà una nova via d'ingressos.

El Camp Nou acollirà cerimònies únicament civils. Existeixen diferents espais amb capacitats diverses per acollir-les. La Platea, amb una vista espectacular de la gespa; la Sala París, en un espai adjacent a l'Estadi; o la Sala Roma, amb vistes a totes les instal·lacions del Barça; són alguns dels escenaris que, decorats al gust dels contraents, cobreixen un ampli ventall de possibilitats.

Quan a l'octubre del 2010 el Club va anunciar aquesta possibilitat a través del seu lloc web i de la Guia del Soci, en només 24 hores un total de 25 parelles ja van mostrar el seu interès per celebrar el seu enllaç a Can Barça.

L'entorn únic —fins ara inèdit en aquest tipus de celebracions— és clau per a aquesta bona acollida. "A hores d'ara ja són més de 150 les parelles que han sol·licitat informació i ja tenim algun casament confirmat. Estem molt contents de la resposta", explica Sergi Juanós, responsable del Departament de Meetings and Events, que, entre d'altres coses, coordina tota l'oferta d'esdeveniments a l'Estadi, com ara reunions, dinars i sopars d'empresa, còctels i recepcions, presentacions de nous productes, incentius i formació...

Les parelles que han mostrat l'interès per celebrar el seu enllaç a l'Estadi tenen entre 25 i 40 anys. No només volen satisfer el seu somni de casar-se al Camp Nou, també volen sorprendre els seus convidats. "Acostumen a ser parelles molt culers, els nuvis també ho són però principalment ho fan pensant en la família i per recordar-ho per sempre", reconeix Juanós. La possibilitat de disposar, per un dia, del Camp Nou fa que aquesta oferta es converteixi en una opció molt llaminera per a qualsevol culer.

Aquest nou servei que, des del 2011, ofereix el FC Barcelona s'emmarca dins de dues tendències cada cop més buscades: personalitzar moments i viure experiències úniques. Aquests casaments responen perfectament a aquesta demanda. "La gent busca coses noves, diferents i originals, fins i tot en els casaments, i aquestes mateixes persones veuen aquesta proposta interessant", resumeixen des del Departament de Meetings and Events.

La idea de celebrar casaments al Camp Nou sorgeix de l'equip que s'encarrega de l'explotació comercial de l'Estadi després de veure que es tracta d'una oferta consolidada a altres camps de prestigi internacionals. De fet, clubs amb bagatge històric com el Manchester United o el Liverpool, fa anys que en celebren, així com també el Manchester City. Els clubs anglesos tenen consolidat un negoci al voltant de les celebracions familiars i, específicament, els casaments. Són entitats amb molts seguidors i arrosseguen molta massa social. Però aquesta tendència guanya nous adeptes també amb clubs amb una penetració internacional menor. És el cas, per exemple, del Xakhtar Donetsk, que també ofereix aquest servei en el modern Donbass Arena.

Una cerimònia a mida

El Camp Nou no té res a envejar a la resta de clubs. De fet, la possibilitat de personalitzar la celebració és amplíssima, amb espais per a casaments reduïts per a 70 convidats o d'altres que en poden acollir de més multitudinaris com el Hall, amb capacitat fins a 1.000 persones. En cada cas, l'assignació de la sala es farà en funció de la capacitat d'aquesta, el nombre de comensals i la disponibilitat d'espais.

Els nuvis i els convidats no només tindran un entorn privilegiat, sinó que els seus paladars podran gaudir de la millor restauració, que anirà a càrrec d'empreses homologades pel FC Barcelona i amb els serveis més acreditats de la ciutat. En tots els casos, la gastronomia del banquet es dissenyarà en funció dels gustos i les necessitats personalitzades dels protagonistes de l'enllaç.

El Barça també participarà en les noces fent el dia encara més màgic per als nuvis. I és que el Club obsequiarà els convidats amb una copa de cava al tartan que envolta la gespa del Camp Nou; els nuvis podran accedir a emplaçaments únics per fer-se una sessió fotogràfica exclusiva en els indrets més exclusius de l'Estadi i els convidats podran enviar, si ho volen, un missatge de felicitació als nuvis a través dels videomarcadors.

A banda dels serveis inclosos en el lloguer d'espais i el càtering, el FC Barcelona posa a disposició dels nuvis diferents serveis extra per afegir tocs de barcelonisme a la jornada. Desplaçar els convidats amb l'autocar del primer equip, disposar de regals i samarretes commemoratives o que soni l'himne del Barça en són alguns exemples.

LA PRIMERA PARELLA

L'Ibán Anglada i la Sígrid Sans seran la primera parella que es casarà al Camp Nou. Ho faran el proper 9 de juliol. El seu sentiment blaugrana és tan gran que han decidit viure el dia més important de la seva vida com a parella, a l'Estadi. El casament de caràcter civil se celebrarà a diferents espais: la cerimònia tindrà lloc a la Sala Roma, la que té més capacitat per a convidats. L'Ibán i la Sígrid n'esperen aproximadament uns 300. "Casar-se al Camp Nou és fer el casament a la casa del Barça, la casa de tots els culers i els catalans. Serà un dia important per a nosaltres, amb els nostres amics i familiars", subratlla el nuvi. "Segur que no falla cap convidat, ningú s'ho vol perdre", explica la Sígrid. L'Ibán és exjugador d'hoquei gel del Barça i la parella aprofita per confessar-nos que van començar a fer manetes a l'Estadi.

ELS ESPAIS PER A LA CERIMÒNIA

Sala Roma

Capacitat:
per a 150 convidats.
Mides:
18 x 10 m.
Característiques:
Sala amb estil modern i sofisticat amb abundant llum natural i amb visites impressionants dels voltants de l'Estadi gràcies a la seva posició elevada sobre la Tribuna Principal.

Platea

Capacitat:
per a 200 convidats.
Mides:
25 x 12 m.
Característiques:
Espectacular terrassa a l'interior del Camp Nou. Construïda sobre la 1a graderia de Tribuna, és a l'aire lliure però protegida per la visera de l'Estadi.

Sala París

Capacitat:
per a 300 convidats.
Mides:
20 x 18 m.
Característiques:
De dimensions quadrades, totalment diàfana i amb vistes a la façana principal del Camp Nou. Està decorada amb el mural de l'equip campió de la Champions del 2006.

15% de descompte en l'import de lloguer de sala si un o tots dos contraents són socis amb un any mínim d'antiguitat.

PER A MÉS INFORMACIÓ I RESERVES
events@fcbarcelona.cat

DAVID VILLA

Un passatger de primera classe

Va triomfar al València i al Campionat del Món de Sud-àfrica. Ara vol fer-ho al Barça

T Laura Aparicio F Àlex Caparrós - FCB

Confessa que quan veu les imatges de la seva presentació amb el Barça encara se li posen “els pèls de punta”. I ho diu David Villa, un golejador de primer nivell a qui els elogis no han canviat la seva manera de ser. Quan va arribar al Club el maig del 2010, amb el cartell de brillant reforç de la temporada, unes 35.000 persones l’esperaven a l’Estadi: “Vaig quedar impressionat”, assegura. Explica que formar part del Barça el fa sentir un “privilegiat”. “Quan parlo amb els meus antics companys em fan veure com és d’important estar en una plantilla com aquesta. Parlen meravelles del Barça”.

Villa és feliç, estima el futbol, és un apassionat de la seva professió i ara li ha arribat el millor regal, vestir la samarreta blaugrana. “M’agrada tant aquest esport...” I afegeix: “Penso que és una vida molt maca i que l’haig d’aprofitar al màxim, quan em retiri no em vull retreure res”. El Guaje no vol ni pensar en el moment en què haurà de penjar les botes, diu que això el fa posar malalt.

Al Club ja hi tenia molts amics, com els capitans, Puyol i Xavi, i ara també és molt amic del porter Víctor Valdés. “Les nostres taquilles estan l’una al costat de l’altra, m’ho passo molt bé amb ell en el dia a dia de l’equip”. El davanter s’ha adaptat ràpid als seus companys i al joc imposat pels homes de Guardiola, però assegura que tot no va ser fàcil al principi: “Quan has de jugar al costat d’aquests futbolistes t’adones que és complicat i que porten una marxa més que els altres equips. T’has d’adaptar molt bé i fer les coses bé per ser aquí”. L’ha sorprès positivament l’enorme qualitat de l’equip i alguns dels hàbits imposats per Pep Guardiola: “El canvi més gran en comparació amb altres clubs és el dia a dia. Dinar tots junts, passar més hores a la Ciutat Esportiva és molt positiu i important per al funcionament de l’equip”. Villa destaca també el fet de viatjar el mateix dia de partit: “Et dóna molta qualitat de vida, no hi ha res com poder dormir amb la teva família”.

> “VULL APROFITAR AQUESTA VIDA AL MÀXIM. NO EM VULL RETREURE RES”

I és que, quan no està jugant a futbol, a David Villa li agrada passar temps amb la seva dona i les seves dues filles. Tots quatre

L’AFICIÓ TAMBÉ PREGUNTA

PER QUÈ ET VAS DECIDIR PEL BARÇA I NO PER UN ALTRE CLUB?
Fa temps que desitjava venir aquí. Al Club hi tinc amics, Guardiola ja em va demostrar el seu interès, s’ha preocupat sempre per mi, igual que molts companys. Molts desitjaven que vingués al Barça. A més, sempre he pensat que pel meu estil de joc i la meva manera de ser i pensar, el millor camí que podia agafar, si deixava el València, era el Futbol Club Barcelona.

QUANTS GOLS MARCARÀS A LA LLIGA?
Que en siguin molts. Tots els que serveixin perquè l’equip aconsegueixi coses positives. El més important són els èxits col·lectius.

SEMPRE AMB LA VERGE DE COVADONGA

David Villa viatja sempre amb rosaris amb la imatge de la Verge de Covadonga, coneguda com la Santina. “En tinc molts, els porto al necesser”. Són regals de la família: “Un me’l va portar la meva germana, està beneït”. La fe ha d’anar acompanyada de la voluntat: “Sempre penso que la sort te l’has de buscar”.

Gijón · Saragossa · València

LES CIUTATS QUE L’HAN MARCAT PROFESSIONALMENT

s'han adaptat perfectament a una nova ciutat com Barcelona. A Villa li agraden les botigues i l'ambient que s'hi respira i, sobretot, la platja. Ha viscut gairebé sempre a prop del mar i ara ho agraeix. Al marge dels beneficis de la ciutat, els Villa són ja totalment culers. La filla gran és fan de Carles Puyol i ja li va demanar una equipació del Barça al seu pare quan el va veure amb la samarreta del primer equip. És fàcil imaginar que el futbol sempre està present a la vida del davanter. Ell mateix s'autodefineix com un "malalt" de la seva professió. Quan és a casa continua mirant partits, segueix les trajectòries de València, Saragossa i Sporting, equips que ocupen un espai al seu cor. Li agrada veure aquests equips guanyar quan no s'enfronten al Barça i afirma que té controlats tots els seus números personals des que un dia va debutar amb l'Sporting de Gijón a Segona Divisió A.

On també segueixen el seu dia a dia és a Tuilla, Langreo, petit poble miner d'Astúries que va veure néixer David Villa, on tothom es coneix i on l'estrella del Barça continua sent "el David": "La gent està molt contenta amb la meva trajectòria". Alguns bars de Tuilla llueixen amb orgull fotografies i retalls de diari d'un David Villa que l'estiu passat es proclamava campió del món a Sud-àfrica: "M'ha costat temps assimilar-ho. Ara ja en sóc conscient, aquest triomf em fa molt feliç". A la selecció absoluta, un dels seus millors amics és el porter Pepe Reina. Amb ell ha iniciat una tradició que els ha donat sort: beure Cola Cao les nits abans d'un partit. Traslladarà aquest hàbit al Barça? "Aquestes coses no li fan falta al Barça després de tots els èxits que ha aconseguit".

EL TEST DE L'ESTACIÓ CAMP NOU
VILLA AMB LES NOVES TECNOLOGIES

Té pàgina web?
Sí. Me la fa un amic que treballa a l'empresa que s'encarrega de la meva imatge. Em consulta les coses i jo intento supervisar tots els continguts que puc. És bo tenir la pàgina web perquè la gent pot seguir tot el que fas.

M'han dit que és molt bo fent servir els mòbils.
M'agrada molt la tecnologia. M'agrada molt quan surten noves tecnologies, és com un *hobby*. Estic pendent de les noves tecnologies.

Iphone o Blackberry?
Els tinc tots dos. Però quan arribo a casa intento apagar els telèfons o fer-los servir com menys millor.

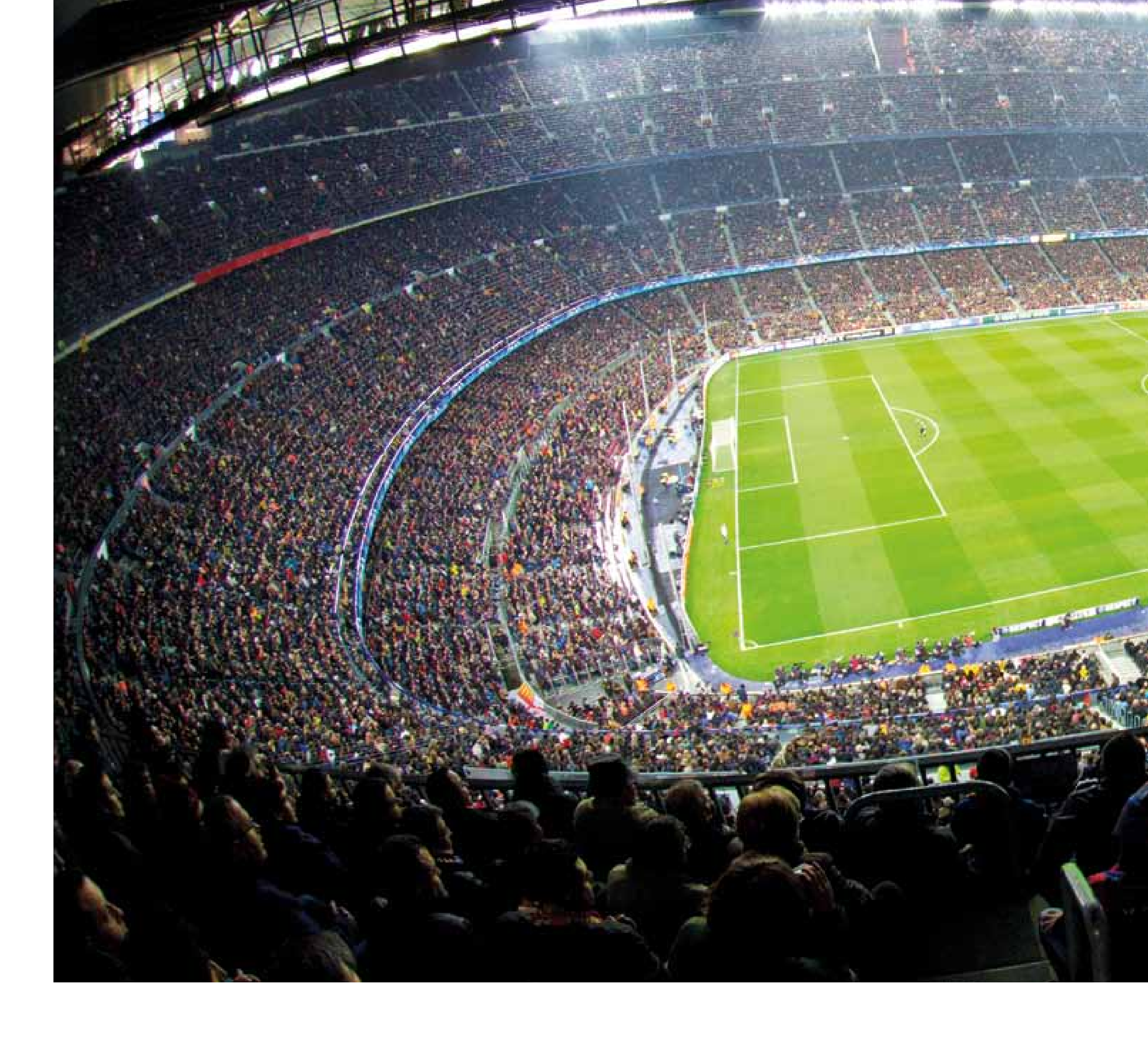
Li han sonat els telèfons mòbils en algun moment inoportú?
Sempre els porto en silenci.

Barcelona

REVIU-LOS A

Llista d'espera d'abonaments: més accessibilitat i transparència

Si ets a la llista d'espera per a un abonament al Camp Nou, ara pots saber, des de casa teva, com evoluciona la teva petició. La tecnologia al servei de la transparència

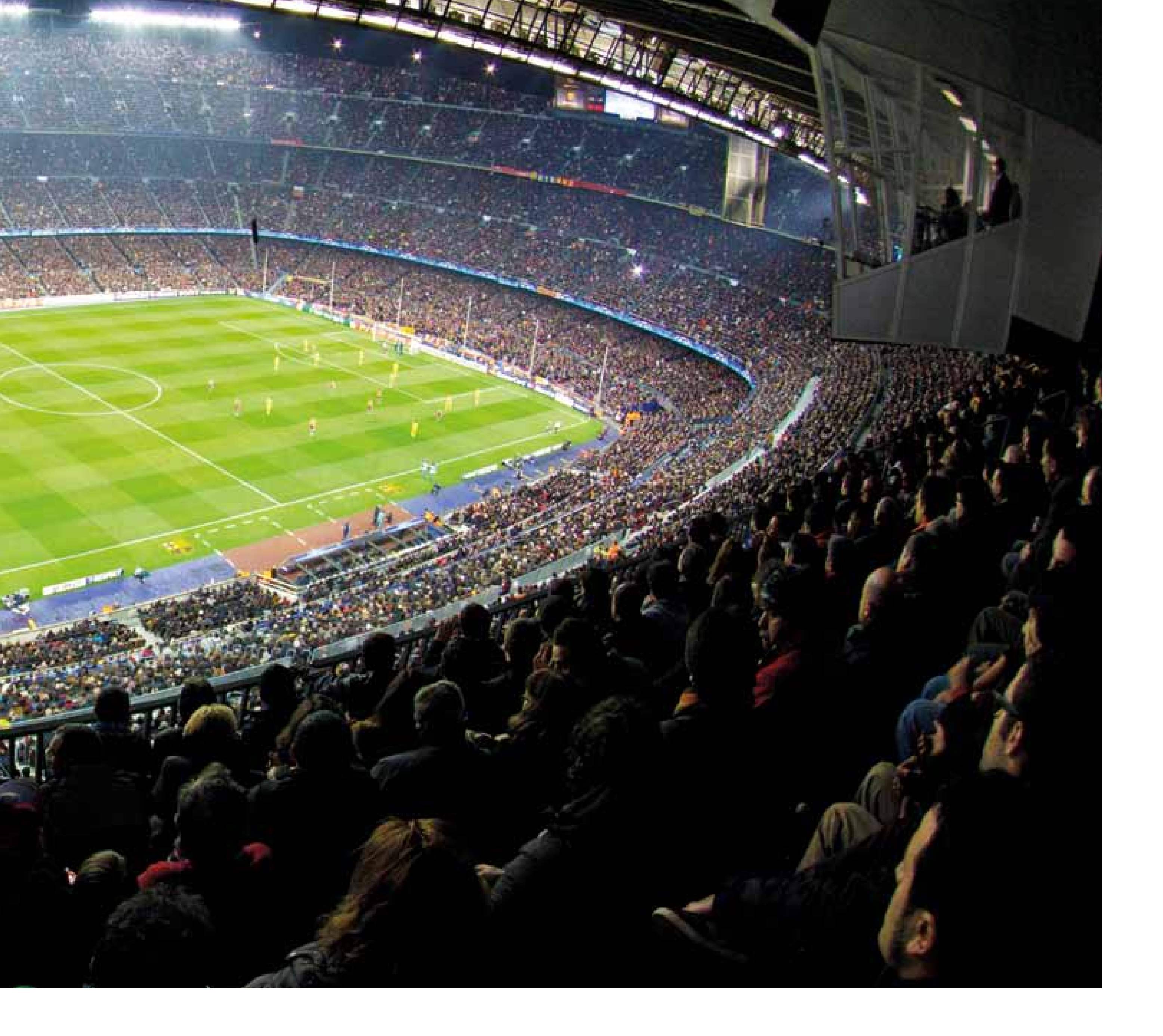
T Anna Segura F Germán Parga - FCB

Des de l'1 de març tots els socis i sòcies del FC Barcelona tenen una nova aplicació per consultar la llista d'espera per tenir un abonament al Camp Nou. Si fins ara els que formaven part d'aquesta llista únicament podien conèixer la seva posició de manera presencial a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB), des de principi del mes de març el Club ha posat en marxa una nova aplicació, a través del seu lloc web, que permet consultar aquesta informació a l'instant.

Un cop completat, a principis d'aquest any 2011, el procés de ratificació entre els socis sense abonament que en les últimes temporades havien expressat la voluntat d'optar a un abonament per al Camp Nou, el Club ha engegat un nou servei *on-line* amb l'objectiu que els interessats puguin consultar de manera fàcil i segura la llista d'abonaments, complint estrictament la Llei orgànica de protecció de dades.

Per consultar aquesta informació a través de la xarxa només cal introduir la clau de soci i el codi personal (pin) i d'aquesta manera es pot conèixer la posició a la llista d'espera d'abonaments. L'aplicació web, que es pot trobar a la pàgina de Socis del lloc web del Club (www.fcbarcelona.cat/llista-abonaments), disposa d'una una àmplia explicació de com realitzar la consulta, una llista de qüestions i preguntes freqüents.

El directiu de l'Àrea Tecnològica, Dídac Lee, reconeix que aquesta nova eina és un pas endavant per facilitar la gestió entre els socis. "El Barça vol estar al dia de tot el que fa referència a les noves tecnologies i esperem que, a través d'aquesta aplicació, el soci pugui consultar còmodament la seva situació a la llista d'espera". A més, el directiu del FC Barcelona apunta que "l'aplicació té totes les garanties de seguretat i confidencialitat i, al-

hora, permet donar la màxima transparència possible al soci". El FC Barcelona és conscient que internet és una bona via per interactuar amb els socis, i, segons informa Dídac Lee, "en els propers mesos es veuran les noves iniciatives del Club en l'àrea d'internet".

Fomentar la transparència

Amb aquesta nova aposta tecnològica, el Club segueix amb el compromís electoral adquirit per la Junta Directiva actual de fomentar la transparència en el procés d'adjudicació de nous abonaments. En aquest sentit el vicepresident de l'Àrea Social, Jordi Cardoner, assegura que "es tracta d'un compromís electoral que permet a tots aquells socis que porten més temps en aquesta llista, alguns des del 2003, que tinguin la possibilitat de conèixer exactament la seva posició, i a partir d'ara, poder fer-ne el seguiment". Un dels altres aspectes que destaca Jordi Cardoner és que amb la renovació del servei de consulta de la llista d'espera els permet "conèixer els socis que realment són demandants d'aquests abonaments per a l'ús personal i eliminar possibles accions especulatives", alhora que recalca: "El nostre compromís amb la transparència ens porta a fer públic tot el que fa referència als drets del nostre col·lectiu social".

Procés de ratificació

En el procés de ratificació de la llista d'espera portat a terme pel Club hi van participar 5.866 dels 9.141 socis inscrits. A partir d'ara tots ells han d'actualitzar la seva petició cada any de manera presencial a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB). Cada temporada s'obrirà un període entre el 15 d'octubre i el 7 de gener perquè els socis que estiguin a la llista renovin la seva inscripció. Per la seva banda els socis que vulguin incorporar-se a la llista d'espera hauran de complir una sèrie de requisits: ser soci o sòcia en edat infantil o sènior, una antiguitat mínima de 2 anys com a soci, fer la inscripció de manera presencial a l'OAB, estar al corrent del pagament i no tenir suspesa la condició de soci. Aquesta documentació és la mateixa que han necessitat els socis que han volgut ratificar la voluntat de continuar formant part de la llista d'espera per tenir un abonament a l'Estadi.

QUARTA VIA PER SER SOCI

El Club ha posat en marxa el carnet de compromís com a quarta via per accedir a la condició de soci. Aquest nova eina de vinculació a l'Entitat va adreçada als culers que se senten identificats amb el FC Barcelona i que després de tres anys de fidelitat els permetrà accedir a la sol·licitud per donar-se d'alta com a socis del Club. La nova via completa la regulació de socis impulsada per l'actual Junta Directiva, en què a partir d'ara per ser soci s'ha de ser menor de 15 anys, ser familiar de primer o segon grau d'un soci actiu o bé haver estat soci en el passat durant almenys dos anys consecutius.

El Barça, líder mundial a les xarxes socials

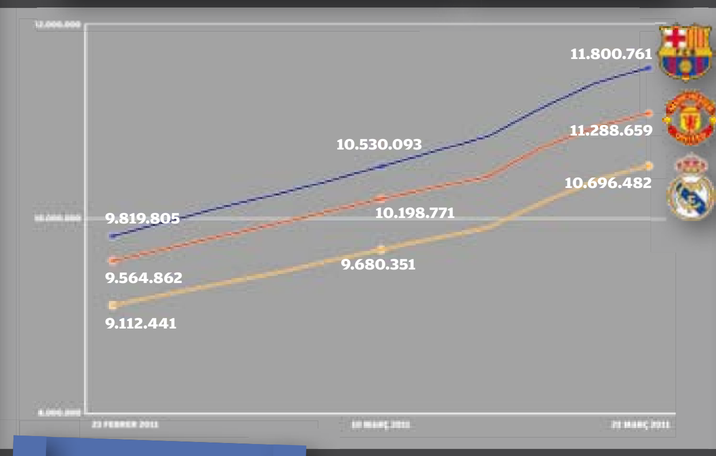
Líder al Facebook
El Barça és tot un referent per als clubs esportius i per a l'esport en general, és líder tant sobre el terreny de joc com a la xarxa. Amb una comunitat de quasi **12 milions de fans** a Facebook, supera de llarg el Manchester i el Reial Madrid, els seus immediats seguidors, i està molt per sobre també d'entitats tan universalment conegudes com l'NBA.

Més a prop dels barcelonistes
Tot i aquestes xifres, l'objectiu del FC Barcelona a les xarxes socials no és en cap cas el d'acumular fans, sinó ser més a prop dels barcelonistes d'arreu del món. Facebook, Twitter i Youtube. No són una finalitat, sinó canals de comunicació. Les **sensibilitats lingüístiques** dels barcelonistes també són tingudes en consideració. Per això el Barça es comunica habitualment en **català, castellà i anglès**.

Identitat i projecció mundial
El FC Barcelona és un representant de **Catalunya al món** i no renuncia a les seves arrels. Això, però, és totalment compatible amb el fet de tenir un Barça d'abast universal. Aquest binomi local-global també es manté a la xarxa que, tot i ser un dels principals exponents de la grandesa del Club arreu, continua fent bandera de la seva catalanitat.

facebook.com/fcbarcelona	11.729.481
facebook.com/FCbarcelonab	13.427
facebook.com/FCBbasket	18.400
facebook.com/FCBhandbol	4.072
facebook.com/FCBhoquei	2.630
facebook.com/FCBfutbolsala	3.759
facebook.com/fundaciofcb	28.992
TOTAL	11.800.761

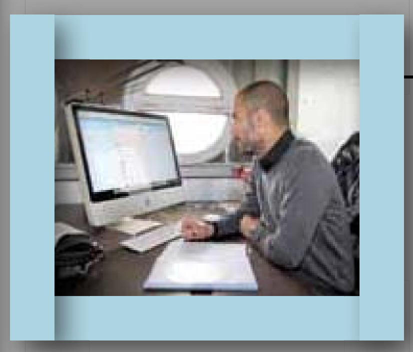

BUSQUEM EL 10

Per arribar als 10 milions de fans es va engegar la campanya *Busquem el 10*. Això va suposar un increment de prop d'**1 milió de fans en tres setmanes**, i el rècord absolut d'interaccions al Facebook del Barça, amb 600.000 participacions en 36 hores.

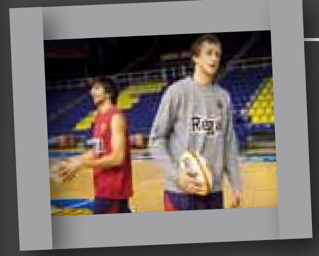

#pep40

Per l'aniversari de Pep Guardiola es va promoure des del Club l'etiqueta #pep40. Aquesta acció, que va tenir un gran seguiment a la xarxa, va aconseguir ser Trending Topic a l'estat Espanyol i va obtenir el 0,3% del tràfic de Twitter al món.

JOE INGLES S'ATREVEIX AMB EL RUGBI

A les 24 hores de la seva publicació a Youtube, ja hi havia 2.300 subscripcions noves.
Aquest vídeo va triomfar en tots els rànquings.

En l'àmbit nacional:
#3 - Més vistos del dia
#1 - Més vistos del dia - Esports
#1 - Més valorats del dia

En l'àmbit internacional:
#1 - Més valorats del dia - Esports
#42 - Més vistos del dia

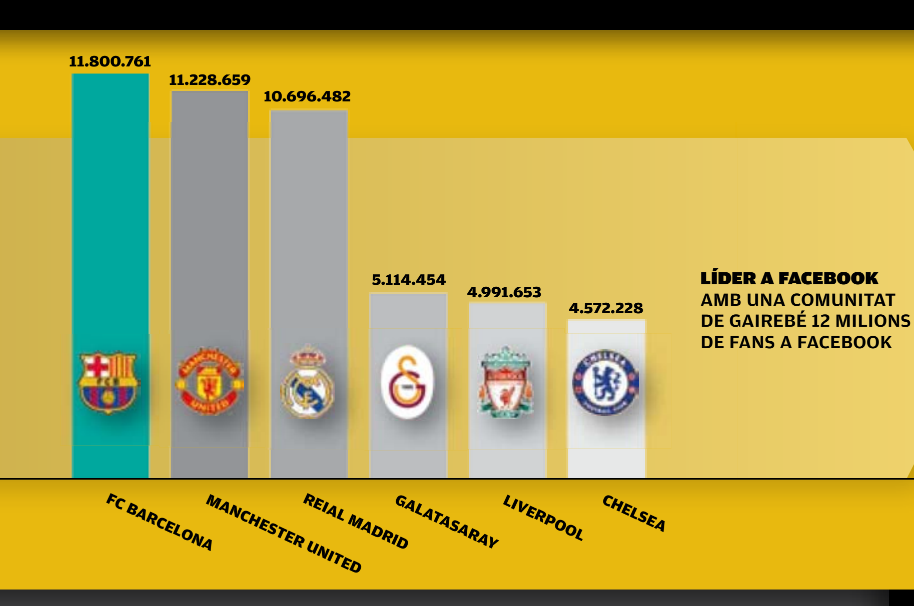
13.205.643 seguidors del Barça a les xarxes:

Més de 430.000 Barça Fans, la comunitat oficial del Barça a internet
El web **www.FCBfans.cat** és la manera més senzilla d'estar connectat al Club des de qualsevol punt del planeta. Participar en porres, triar el millor jugador del partit o descarregar-se el salvapantalles interactiu del Barça són alguns dels avantatges que poden gaudir des de la Zona Fan.

LÍDER A FACEBOOK AMB UNA COMUNITAT DE GAIREBÉ 12 MILIONS DE FANS A FACEBOOK

#ANIMSABIDAL
#animspete #animsbaso
#PEP40 #FCBLIVE
#FCBarcelona #ALVES2015
#SOMHIPALAU

SEGUIMENT PER HORES DE L'ETIQUETA #PEP40 EL DIA DEL SEU ANIVERSARI

22 23 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
HORA

Compte	Seguidors
@fcbarcelona	306.493
@fcbarcelona_cat	415.694
@fcbarcelona_es	588.484
TOTAL	1.310.671

Compte	Seguidors
@FCBbasket	19.122
@FCBhandbol	2.688
@FCBhoquei	1.574
@FCBfutbolsala	1.874
TOTAL	1.335.929

Subscriptors a Youtube	68.953

www.youtube.com/fcbarcelona

EL YOUTUBE DEL FC BARCELONA ÉS EL CANAL AMB MÉS SUBSCRIPTORS DE L'ESTAT ESPANYOL

80.000
70.000
60.000
50.000
40.000
30.000
20.000
10.000
0

68.953 — FC BARCELONA
45.763 — REIAL MADRID

BARÇA FANS

Els Barça Fans són la comunitat oficial *on-line* de seguidors culers d'arreu del món. Participen activament en la votació dels millors jugadors del partit, en porres amb premis exclusius i gaudeixen de tota mena d'ofertes de marxandatge, entrades, concursos i promocions.

Barça Fans usuaris registrats	441.833

SUBSCRIPCIONS

Barça Fans Newsletter Camp nou	382.088
Barça Fans Newsletter Palau	2.806

El salvapantalles interactiu del Barça ja l'han descarregat més de 220.000 fans!

“Si vols fer feliç un japonès, regala-li una samarreta del Barça”

F Àlex Caparrós - FCB / Ester Sauleda

Carme Ruscalleda és una catalana universal, l'única dona al món amb cinc estrelles Michelin, tres del Sant Pau de Sant Pol de Mar i dues del Sant Pau de Tòquio, on li agrada presumir del seu barcelonisme

T **Ketty Calatayud**

Vostè es considera una dona d'arrels, de poble. Com va començar tot?
Continuo vivint a la casa on vaig néixer, a Sant Pol de Mar. L'entrada de la casa era tan rústega que als vespres entrava un carro amb un cavall, el cavall travessava la vivenda i dormia al fons amb gallines, conills i porcs. A l'entrada de la casa veníem el que produíem: patates, mongetes, vi de la vinya, fruita... Amb el pas dels anys ens vam reconvertir, també obligats per ordenances municipals. La casa es va modernitzar quan jo tenia 15 o 16 anys, que vaig acabar l'escola i em van convèncer per convertir aquella casa tant de poble en una cosa molt moderna com era un supermercat. Aprenc tècniques de xarcuteria, a fer botifarres de tots els sabors..., el porc em va obrir una porta a la creativitat. El porc em va convertir en una persona feliç.

Ara és una de les millors cuineres del món. Com es porten les cinc estrelles Michelin?
Es porten amb un equip sòlid, amb gent que ens acompanya en aquesta aventura gastronòmica que aposta per la cultura catalana i per un segell de qualitat; es porta amb gent que t'acompanya a l'hora d'obrir restaurant a Tòquio oferint cuina catalana o obrint paradeta a Barcelona. Una persona sola no fa res, necessites gent que t'acompanyi en aquesta aventura de la vida. No hauria pogut consolidar el Sant Pau sense la companyia del meu home, que és un soci d'aquells que em posa mesures. A partir d'aquí, anar creixent amb gent que veu el treball des del nostre prisma, amb qualitat, dedicació, treball i moltes hores. Al darrere n'hi ha molt, de suar la samarreta.

Li agrada el futbol a Carme Ruscalleda?
M'he criat en una casa on hi havia poc ambient de futbol, però el Barça és molt més que un club, és un sentiment i una marca que quan viatges t'adones que s'entén més fins i tot que la marca Catalunya. Si vols fer feliç un japonès, regala-li una samarreta del Barça.

Ha comprat moltes samarretes del Barça, doncs?
Oi, i tant! N'hem fet molts, de presents de samarretes, hem comprat moltes samarretes per fer regals, però principalment als japonesos. Estimen molt el Barça, els japonesos, moltíssim. Això crea una afinitat, portar una cosa de casa nostra que ells valoren tant.

De fet, el Japó és el país de fora de l'Estat espanyol que més socis del Barça té, gairebé uns 1.500...
No m'estranya, el Barça els emociona. M'agradaria que veiéssiu quan els dónes el present, i surt la samarreta, com reaccionen. No ploren potser perquè es frenen! Però els emociona. Els llatins, els mediterranis, som transparents i els japonesos no ho són, però amb una samarreta els toques la fibra, t'adones que els emociones.

El Japó està passant un dels moments mes difícils de la seva història. Vostè deu tenir amics i empleats japonesos, atès que té un restaurant a Tòquio i viatja allà sovint. Com ho està vivint?
Tinc moltes complicitats amb els japonesos, complicitats entranyables, d'amistats i complicitats de feina. I els tinc molta admiració davant de les dificultats. Admiro com arriben al seu lloc de treball, com creixen, com fins i tot la mateixa societat ho afronta amb valor per no aturar-se. Evidentment hi ha reserves que s'han anul·lat, però també n'arriben de noves per a actes futurs. Em donen una lliçó de *modus vivendi* cada dia, perquè cada dia ens connectem amb ells via Scape. Si ja els admirava, de la manera com encaren la vida, aquests dies els faig un aplaudiment.

Sembla que si algun país és capaç de superar un cop com aquest és el Japó...
Segur, segur. Primer per educació, per sensibilitat de la societat, i per respecte a complir amb el deure del treball, a resistir aquella catàstrofe que continua creixent. Avui ens deien que a l'aigua hi ha índex de contaminació, i en canvi resisteixen.

Carme Ruscalleda, a la cuina que hi ha a l'interior del Camp Nou.
És aquí des d'on surten els àpats per als jugadors del primer equip, que sopen a l'Estadi els dies de partit a casa.

Carme Ruscalleda, a la cuina del seu restaurant a Sant Pol.

Està afectant el seu restaurant?
Ens afecta, és clar, perquè estem treballant menys evidentment, però jo no sé com encara treballem, com encara hi ha gent que va al restaurant. El país va quedar aturat des de divendres, quan va passar la tragèdia, fins dilluns, però en començar la setmana següent la gent ja va intentar fer vida normal.

Tornant al Barça, el segueix amb regularitat?
M'interessa què passa, pregunto sempre què ha fet. Alguna vegada venim, però els partits solen coincidir amb un partit meu a la cuina. Però si cau en diumenge, és clar que el veiem, amb amics i amb nervis.

Recentment el Club va retre homenatge a la dona barcelonista i a les sòcies que van ser pioneres al Club omplint la Llotja de dones. Vostè era entre les convidades, però no va poder venir...
Sí, va coincidir que era dissabte i jo tenia partit a casa, perquè jo també he de suar la samarreta. Però si hagués estat en diumenge, oi, i tant!, hauria vingut amb molta il·lusió, i segur que hi hauria trobat amistats de vida.

Però comentava que sí que ha vingut a l'Estadi, no?
Sí, i tant. La primera vegada m'hi va portar el meu cunyat, que és molt futboler. Recordo que em va impressionar tant l'ambient, em va absorbir tant la suma humana cridant i animant que quan van marcar un gol no el vaig veure perquè badava! Em va absorbir la suma i la força del públic. Va ser impressionant. D'això fa molts anys!

Quin plat li inspiraria el Barça de Guardiola?
Un plat amb un producte nostre, que tingués estigmes de cultura catalana i molt viu, molt natural, molt al punt, molt de veritat, molt fet sense badar. Al cap i a la fi, a la cuina per fer un plat rodó hi ha un equip al darrere que està molt per la feina, que no bada, i crec que si aquest Barça és tan gran és precisament perquè hi ha molta feina d'equip i no baden.

Alguns defineixen la cuina de Carme Ruscalleda com a creativa, natural i moderna... Veu paral·lelismes amb aquest Barça?
Sí, i és un resultat que s'aconsegueix amb la suma de molts detalls que aporta molta gent. Els clients arriben a una sala on són atesos d'una manera dolça, amable, atenta i al cor, a la cuina, hi ha un treball molt més atrafegat perquè arribi amb aquesta placidesa a la sala. Per tant, sumem tots. Els que juguen al pis de dalt i al pis de sota, a la cuina. Al Barça estic convençuda que és el mateix.

"EL MEU PRIMER COP A L'ESTADI EM VA ABSORBIR TANT LA GENT CRIDANT I ANIMANT QUE QUAN VAN MARCAR UN GOL NO EL VAIG VEURE PERQUÈ BADAVA!"

"EL BARÇA M'INSPIRARIA UN PLAT AMB UN PRODUCTE NOSTRE, AMB ESTIGMES DE CULTURA CATALANA I MOLT VIU, MOLT NATURAL, MOLT AL PUNT, MOLT DE VERITAT"

PORRA D'ALIMENTS BARÇA-MADRID

FINAL COPA DEL REI

Participa en la porra "on-line" en què et pots jugar des de paquets d'arròs fins a ampolles d'oli.

SI ENCERTES EL RESULTAT, PODRÀS PASSAR UN DIA A LA MASIA AMB EXJUGADORS DEL FC BARCELONA. TANT SI GUANYES COM SI NO, MOLTES FAMÍLIES A CATALUNYA T'HO AGRAIRAN.

enviemlafamalaporra.org

Per a:

EL MOMENT
David Barrufet, sortint a la pista del Palau el dia que li van retirar la samarreta. F Àlex Caparrós - FCB

CONVENI AMB EL BANC INTERAMERICÀ DE DESENVOLUPAMENT
La Fundació FCB i el Banc Interamericà de Desenvolupament (BID) van segellar un acord de col·laboració amb la finalitat de promoure projectes que utilitzin l'esport com un instrument per al desenvolupament i la inclusió social d'infants i joves de l'Amèrica Llatina i el Carib que viuen en situacions vulnerables.

DONACIÓ DE RAGA AL MUSEU
El pilot de trial Adam Raga va entregar al Museu del FC Barcelona el seu casc i samarreta amb els quals va guanyar l'últim Campionat estatal de trial a l'aire lliure.

UNESCOCAT PREMIA LA FUNDACIÓ
La Fundació FC Barcelona va rebre el Premi Internacional Unescocat per les seves aliances pioneres amb organismes internacionals. Ramon Pont, vicepresident del Patronat, va recollir el guardó.

RECONEIXEMENT ALS CASTELLERS
El president Rosell va rebre a la Llotja representants de la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya. Fa uns mesos, els castellers van ser declarats Patrimoni Immaterial de la Humanitat per la Unesco.

Inauguració del XICS Carmel i Entorn

La Fundació FC Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona, amb la col·laboració del Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya i de l'Obra Social *La Caixa*, van obrir el XICS Carmel i Entorn, el primer centre de la ciutat de la Xarxa Internacional de Centres Solidaris per a l'Educació i l'Esport. Té capacitat per a 75 nois i noies, d'entre 10 i 16 anys, en situació de vulnerabilitat personal o social, del barri del Carmel i entorn. El president del FC Barcelona Sandro Rosell i l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, van presidir la inauguració.

Premi a la fidelitat a uns colors

Coincidint amb el partit de Lliga davant el Saragossa, 230 socis del FC Barcelona van rebre un reconeixement del Club a la seva vinculació amb l'Entitat. Es tracta dels socis que el 2010 van complir 25 anys de vinculació amb el Barça i, per tant, que es van lligar a l'Entitat el 1985. Entre ells, Josep Seguer (a la foto), exjugador del FC Barcelona de l'any 1943 al 1957. El vicepresident Jordi Cardoner va ser l'encarregat, juntament amb les directives Susana Monje i Pilar Guinovart, d'entregar aquestes insígnies en un acte que es va celebrar a la Sala París.

Guardiola, fins al 2012

El president Sandro Rosell i el tècnic Pep Guardiola van signar el contracte que garanteix la continuïtat del tècnic al FC Barcelona fins al 30 de juny del 2012. Fruit d'aquest acord, el tècnic de Santpedor allargarà el seu compromís fins a quatre temporades a la banqueta del primer equip del Barça, cosa que el situarà com el quart tècnic amb més temporades consecutives al primer equip, per darrere de Cruyff, Greenwell i Rijkaard. Fins ara, ha guanyat vuit de les deu competicions en què ha participat, incloses dues Lligues, una Champions i el Mundial de Clubs que faltava a l'Entitat.

Doble triomf del Barça Sorli Discau

L'equip d'hoquei patins blaugrana va guanyar la Copa Continental i la Copa del Rei. A la final de la Copa Continental, disputada a partit únic a Bilbao, el FC Barcelona Sorli Discau va derrotar el Coinasa Liceo per 7-2. I quatre anys després, es va assolir la Copa del Rei. Als quarts de final, el Barça va derrotar el CP Vilanova per un clar 6-1. A les semifinals, el conjunt barcelonista va tornar a derrotar el Coinasa Liceo per 4-1, amb dos gols de Borregán i un de Panadero i Torra. La final davant el Reus Deportiu va ser molt igualada, però el Barça va saber mantenir el cap fred en el moment de màxima tensió i va acabar guanyant per 4-2, amb gols d'Ordeig, Borregán, Torra i Páez.

T Xavier Catalán F Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

Barça i Etisalat estrenyen lligams

El FC Barcelona i Etisalat van signar una ampliació del vigent acord de patrocini, signat el 2009 per un valor de 12 milions d'euros, que converteix Etisalat Afganistan i Etisalat Nigèria en socis oficials internacionals del Club. El president Rosell va ser l'amfitrió d'un acte que va comptar amb la presència de Mohammad Omran, president del Grup Etisalat, Saeed al-Hamli, responsable d'Etisalat Afganistan, Steven Evans, responsable d'Etisalat Nigèria, així com d'alts directius del Grup de Telecomunicacions i les seves companyies operadores.

Alves renova fins al 2015

El jugador del primer equip de futbol Dani Alves va prolongar la seva relació contractual amb el Club per tres temporades més, fins al 30 de juny del 2015. Amb aquest nou contracte, Dani Alves es convertirà en el jugador brasiler que més haurà vestit la samarreta del Barça en tota la història amb un total de set anys superant altres jugadors com Motta i Evaristo, que, fins ara, eren els carioques que més anys van vestir de blaugrana amb sis cadascun. A més, el porter Pinto va renovar el seu contracte fins el 30 de juny del 2012.

El FC Barcelona Alusport fa història

El FC Barcelona Alusport va guanyar la primera Copa d'Espanya en la història de la secció. En els quarts de final, el Barça va superar el Fisiomedia Manacor per 6-0. La semifinal davant l'equip amfitrió, el Caja Segovia, va ser molt emocionant i es va decidir als penals després que s'acabés amb empat a dos gols. Dues aturades del porter suplent Paco Sedano als penals van donar el pas a la final. A la final davant el Pozo Múrcia, l'efectivitat de Wilde va ser decisiva. Dos gols seus i un de Chico van posar el 3-0 al marcador. Tot i que l'equip murcià va fer dos gols, el resultat ja no es va moure i el FC Barcelona Alusport es va proclamar merescut campió d'aquest trofeu.

Acord de col·laboració amb SEIKO

El FC Barcelona i SEIKO van signar un acord de col·laboració mitjançant el qual la marca japonesa es converteix en Official Time-keeper Partner del Club i es beneficiarà de drets de màrqueting i visibilitat durant els pròxims tres anys. Aquests drets inclouen posar la marca en els rellotges dels marcadors locals de l'estadi, reconeixement al web i a Barça TV, incloure la marca en els marcadors de temps afegit en els partits a casa de Lliga i drets de llicència dels rellotges de la marca. SEIKO tindrà també el dret de promoure l'associació en qualsevol canal de comunicació en l'àmbit mundial, i presentarà la nova col·lecció Sportura en el fons d'imatges del FC Barcelona a partir d'aquest estiu.

SUPORT A LA PREVENCIÓ DE CARDIOPATIES CONGÈNITES

El FC Barcelona és un dels clubs col·laboradors de la campanya de sensibilització i prevenció contra les cardiopaties congènites. Entre les accions que desenvoluparà la campanya, els Serveis Mèdics del Club col·laboraran en la redacció de la guia per fomentar la prevenció d'aquesta malaltia.

ACORD AMB CHILDREN UNITED

La Fundació FC Barcelona signa un acord d'intencions amb la xarxa d'entitats Children United, inspirada en el llegat de Shimon Peres, amb l'objectiu de fomentar la cohesió social entre els infants israelians i els palestins.

CREUS, DUES TEMPORADES MÉS

El FC Barcelona i Joan Creus, secretari tècnic del Regal Barça, van arribar a un acord per ampliar el seu vincle amb el Club dues temporades més.

MOREN ELS EXJUGADORS SCHWANDT I VILA ESCUER

Els exjugadors Juan Schwandt i Josep Vila Escuer van morir als 80 i 81 anys, respectivament. Schwandt va jugar 10 partits amistosos amb el primer equip del FC Barcelona els anys 1954 i 1955 i Vila Escuer va disputar 9 partits entre els anys 1950 i 1952.

La primera Junta itinerant, a Tàrrega

La primera reunió itinerant de la Junta d'aquesta temporada va tenir lloc a la capital de l'Urgell, Tàrrega, a proposta del directiu responsable de la Fundació del Club, Ramon Pont. Abans de la reunió de treball, els membres de la Junta van visitar l'Ajuntament, on van ser rebuts per l'alcalde, Joan Amézaga, i els regidors de Tàrrega. El president Rosell va signar el llibre d'honor de la població. La comitiva blaugrana també va visitar la Cambra de Comerç i Indústria, on van ser rebuts pel seu president, Delfí Rubinat, així com per altres membres de les institucions de la comarca.

Contra la discriminació racial

Amb motiu del Dia Mundial Contra la Discriminació Racial, un any més, la Fundació FC Barcelona i la Unesco van voler posicionar-se en contra de la xacra del racisme. Per demostrar el compromís de les dues entitats, es va llançar un espot protagonitzat per Leo Messi, Seydou Keita i Gerard Piqué en què els tres jugadors pinten un gran grafit on es llegeix l'eslògan de la campanya *Put Racism Offside* (*Deixa el Racisme Fora de Joc*). La peça, produïda per Barça TV, conté fragments en català, castellà, anglès i francès, amb l'objectiu de donar a la causa el màxim ressò internacional.

Campions de la Copa del Rei de bàsquet

El Regal FC Barcelona va aconseguir a Madrid la Copa del Rei i va revalidar el títol de la temporada 2009/10, un fet que no assolia cap equip des del 1988. Amb aquest guardó, el Barça és el nou rei de la competició amb 22 títols i iguala el Reial Madrid. Als quarts de final, el Barça va superar el DKV Joventut per 86-66. El Caja Laboral va ser el rival a les semifinals. Liderat per un excel·lent Juan Carlos Navarro, autor de 26 punts, el Barça va doblegar el conjunt basc amb claredat per 92-73. La final contra el Reial Madrid va ser la reedició del 2010. El partit va ser molt igualat en els tres primers quarts, però en l'últim el Barça va fer una exhibició de joc. Del 48-43 al minut 30 es va passar al 64-49 en només sis minuts. Tot i els darrers intents madridistes, la victòria no va perillar i el Regal FC Barcelona va acabar guanyant per 68-60. Anderson, amb 19 punts, va ser l'MVP del partit.

ÈXITS A L'ATLETISME

L'equip femení va guanyar el Campionat d'Espanya de Clubs de Cros, Jacqueline Martín va guanyar el Campionat de Catalunya de Cros i en pista coberta es van guanyar 19 medalles al Campionat de Catalunya absolut, es va assolir el subcampionat d'Espanya i Manuel Olmedo es va coronar campió d'Europa dels 1.500 metres.

AMB LES PERSONALITATS

Dins el marc de les reunions que els màxims representants del Club tenen amb institucions de diferents àmbits i representants de diversos països, el president Rosell va rebre el cònsol del Brasil, l'ambaixador d'Israel, una quinzena d'ambaixadors de diversos països àrabs i la cònsol general de França, Anne Grillo.

ALFONSEDA GUANYA LES ELECCIONS A L'ABJ

Ramon Alfonseda continuarà sent el president de l'Agrupació Barça Jugadors. Es va imposar a l'altra candidat, Joan Josep Estella, per 199 vots a 52.

CASTELLERS I CONTES A LA MASIA

Més de 40 residents de la Masia van participar, a la setmana blanca, en un taller amb la colla dels Castellers de Vilafranca. Els residents del planter també van realitzar un taller de construcció de contes amb l'escriptor Santi Baró.

Javier Faus, al centre del Departament de Màrqueting, una àrea bàsica en el desenvolupament del Club.

Un model sostenible

El vicepresident Javier Faus vol reconduir l'economia del Club amb una política d'austeritat, transparència i creixement. La marca Barça és la clau de volta per fer el Club més sostenible

T Miriam Nadal F Àlex Caparrós - FCB

"És un repte personal i emocional. El Barça, per mi, és un sentiment. No és una feina. M'encantaria conscienciar el barcelonisme que, per continuar sent el Barça que volem, necessitem un club sostenible. És el repte més apassionant que tinc". Quan aquestes paraules les pronuncia algú mesurat i prudent com és Javier Faus, t'adones que tot i no ser una tasca precisament fàcil, ser el vicepresident econòmic del FC Barcelona és altament motivador per a un home amb prestigi professional consolidat.

El president de Meridia Capital Partners i soci 13.917 és l'encarregat d'endreçar, com diria el president Rosell, les finances del Club. "Més enllà que l'objectiu del Barça és guanyar títols, el que sempre dic i m'obsessiona és que això no ho podrem fer, ni tampoc donar servei al soci, ni ser solidaris, ni invertir en la Masia, ni a reformar el Camp Nou, ni continuar cultivant la idiosincràsia... si el Club perd diners", explica pausadament en un despatx del Departament de Màrqueting. És l'espai que ell mateix ha escollit per ser fotografiat. Tot té un perquè en ell i les seves accions. Creu que la marca Barça és la que pot ajudar a fer més sostenible el Club. "Després del sentiment, és el més important que tenim des del punt de vista tangible i econòmic", assegura Faus, i prossegueix: "No només s'aconsegueix un model sostenible retallant i retallant, que també, sinó sent ambiciós amb el creixement".

I és que pel vicepresident hi ha tres màximes per al repte que afronta: transparència, austeritat i -precisament- creixement. La crisi afecta tots els sectors, també el de la pilota.

Per això, assolir l'acord amb Qatar Foundation és una decisió que el satisfà professionalment i personalment. "La definiria com una decisió obligada per la situació econòmica i, per tant, menys difícil. Ens va semblar la menys traumàtica i la més reversible si en un futur es decideix canviar de política. Els companys de Junta n'estem satisfets. Que la marca Barça hagi aconseguit l'espònsor més important de la història del futbol és motiu d'orgull. També que sigui Qatar; ho preferim a una casa d'apostes", revela.

El que diu, sent i pensa Javier Faus de l'economia del Club és gràcies a l'observació i l'anàlisi de la història del Barça i de les polítiques aplicades per altres equips. "Durant els últims cinc anys, fora del Club, hem analitzat què feia el Barça i què feien els altres. El futbol és un món complex i difícil econòmicament i perquè un Club sigui sostenible has d'aguantar moltes pressions. En aquest sentit, tenim la sort que el nostre president ho té molt clar; sense la seva complicitat això seria impossible", resumeix.

PER FAUS, L'ESSÈNCIA DEL BARÇA ES MANTÉ AMB UNA ECONOMIA SANA

La paraula *sostenible* es repeteix i no involuntàriament durant la conversa. El vicepresident admet que la marca Barça que associem a la Masia, a un model de futbol amb estil i als valors d'esforç i feina ben feta, és fruit de l'encert de totes les juntes i presidents de la història. "Ser un club que treballa la humilitat no està renyit a buscar l'excel·lència en tot el que es fa. No vol dir ser ingenu, sinó tenir valors i ser molt competitius", somriu Faus.

El Club ha de ser referència

Fa més de 40 anys que és soci del Barça. El seu pare, Ramon Faus, n'és el número 657. El seu avi va ser l'advocat del Club que va fer, al Brasil, el contracte amb Evaristo. Amb aquest bagatge culer, està decidit a contribuir perquè el Barça sigui el club que tothom tingui al cap quan es parli de la referència mundial, en tots els sentits. També en matèria econòmica. "El Barça ha de ser molt curós amb les inversions que fa i ha de posar-se com a objectiu, guanyar un mínim de 35 o 40 milions anuals. Amb aquests diners, el Barça pot complir amb la seva obligació envers els bancs de reduir el deute 30 milions anuals, i a la vegada enfortir el projecte esportiu i complir amb els nostres compromisos socials i solidaris", concreta el vicepresident.

POTENCIAR EL 'MATCH DAY'

Una de les àrees d'on es poden aconseguir més ingressos és l'Estadi. Per Faus, encara hi ha marge a través del que es coneix com a *match day*. "Una persona que va al camp de l'Arsenal deixa en aquell club, gairebé el doble del que es deixa aquí. Ens agradaria que el soci passés el dia sencer a les instal·lacions. Tenim tres milions de socis i turistes que visiten l'estadi (entre partits i el museu) i hem d'aconseguir que passin més temps a casa nostra; més que l'hora i mitja del partit. Aquesta àrea està limitada per l'Estadi. Algun dia s'haurà de fer la gran reforma del Camp Nou i tots els seus voltants, però s'haurà de veure si la podem fer amb la caixa que tenim. Aquesta ha de solucionar temes socials però també ha de servir per incrementar el potencial econòmic de l'estadi", destaca Faus.

Les luxacions a l'espatlla

Aquesta lesió és poc habitual, normalment no és greu, i se supera sense repercussions importants. En alguns casos és aconsellable operar-se per evitar nous episodis

L'espatlla és la part del cos que uneix el braç amb el tors. La seva articulació és una conjunció del cap de l'húmer amb una cavitat de l'escàpula, un os situat a la part superior del tòrax. Aquesta articulació, de molta mobilitat, gairebé 360º de capacitat de moviment del braç, no és del tot precisa. És possible que aquesta es desencaixi per un moviment de rotació forçat del braç i una compressió, que no resisteixi la unió de l'articulació i que es luxi l'espatlla. Els esportistes, sobretot els joves, per la seva activitat física constant i depenent de l'esport que es practiqui, tenen més risc de patir aquesta lesió, tot i que no és gaire habitual. A més, hi ha atletes que per raons morfològiques tenen més predisposició a tenir-les. Quan es pateixen repetidament llavors parlem de luxació recidivant. Dins de les diferents disciplines esportives, aquesta lesió és més comuna en aquelles en què es produeixen sobretot placatges o caigudes sobre la mà com, per exemple, el judo o el rugbi.

HI HA DOS TIPUS DE LUXACIONS D'ESPATLLA: L'ANTERIOR I LA POSTERIOR

Les luxacions poden ser de dos tipus; la luxació anterior, que és la més habitual i s'anomena així perquè el cap de l'húmer es desplaça cap endavant respecte a la cavitat de l'escàpula, i la luxació posterior, que es produeix quan es desplaça el cap de l'húmer cap enrere en relació amb la seva posició original. Per identificar si es tracta de la primera o de la segona es valoren els símptomes inicials, ja que aquests són molt clarificadors. En la luxació anterior l'esportista pateix un fort dolor que li impossibilita fer qualsevol moviment i, en canvi, en la luxació posterior la sensació de dolor és més lleu. D'altra banda, l'aspecte de l'espatlla luxada canvia, ja que perd la seva forma arrodonida, tot i que és la luxació anterior aquella més perceptible visualment. Quan el desencaixament és parcial llavors parlem de subluxació.

L'ARTICULACIÓ S'ENCAIXA AMB DIVERSOS MOVIMENTS DE TRACCIÓ I ROTACIÓ

Un cop es produeix la lesió és aconsellable fer una radiografia per descartar altres problemes a l'espatlla com ara fractures, que es poden agreujar en cas que el metge examini la zona per encaixar l'articulació. De la mateixa manera, es poden realitzar altres proves per visualitzar millor l'estat de la luxació, com per exemple un TAC o una ressonància magnètica nuclear. El metge és qui encaixa l'espatlla del pacient i ho fa mitjançant diversos moviments de tracció i rotació. Un cop encaixada l'espatlla és convenient col·locar un cabestrell al pacient durant unes setmanes i exercitar-la progressivament, sense repetir durant un temps el moviment que va provocar la luxació. Per als esportistes que la pateixen, es tracta d'una lesió amb un alt risc de tornar-se a repetir a causa de l'activitat física freqüent. En aquests casos, i si s'ha tingut més d'una luxació, és aconsellable fer una intervenció quirúrgica per evitar possibles lesions posteriors.

Coordinació Cristina Cañavera i Francesc Orenes
Assessors Dr. Miquel Andolz i Dr. Franchek Drobnic (Serveis Mèdics FCB)
Fotos Miguel Ruiz - FCB

EL CAS DE XAVI

Un dels jugadors del primer equip de futbol que ha tingut aquesta lesió és Xavi Hernández. A la temporada 2002/03 va tenir una luxació a l'espatlla dreta durant un partit de Lliga corresponent a la jornada 3 contra l'Espanyol després d'una topada fortuïta. Tres mesos més tard, al partit de tornada dels quarts de final de la Lliga de Campions davant el Juventus italià, el migcampista va tornar a tenir una altra luxació, fet determinant perquè els Serveis Mèdics del Club decidissin operar-lo a finals del mes d'abril. La intervenció quirúrgica va consistir en una estabilització per tècnica artroscòpica i el jugador va estar de baixa durant tres mesos. Es va perdre el que quedava de temporada.

El jugador Jeffren després de patir una luxació a l'espatlla durant el partit Ceuta-Barça de la Copa del Rei d'aquesta temporada.

Radomir Antic

Agafa l'equip a tres punts del descens i el classifica per a la UEFA

T Roger Bogunyà F Miguel Ruiz - FCB

Res millor que un entrenador amb experiència en situacions límit per sortir d'un problema com el que tenia el FC Barcelona a la temporada 2002/03. Després de mitja Lliga disputada, l'equip fins aleshores dirigit per Louis van Gaal, finalment destituït, es trobava únicament tres punts per sobre de les posicions de descens i a 20 del líder, la Reial Societat. L'aposta del president Joan Gaspart va ser el serbi Radomir Antic, que anteriorment ja havia dirigit equips que lluitaven per la permanència com l'Oviedo o un conjunt campió com aquell Atlètic de Madrid que havia assolit el doblet a la temporada 1995/96. En definitiva, un tècnic amb molt de món.

ÉS EL PRIMER QUE APOSTA DECIDIDAMENT PER JOVES COM VALDÉS O MOTTA

Amb l'arribada d'Antic canvien algunes coses al Club. Tots els divendres abans dels partits la plantilla fa una mena de jornades de convivència informals d'uns 40 minuts que consisteixen en el fet que els jugadors, cervesa en mà, es coneguin millor i que desapareguin els grups existents, fórmula que Antic utilitza arreu, i s'implanten uns entrenaments més curts però més intensos en què les jugades d'estratègia són una part fonamental.

"Les dificultats patides durant la meva etapa com a tècnic fan que la meva valoració del treball fet a Barcelona estigui per sobre del que vaig fer a tots els altres equips"

La il·lusió europea

El serbi introdueix també força novetats dins del terreny de joc, com la posició més avançada de Xavi al migcamp o la inclusió en els onzes inicials de joves jugadors com Valdés, Motta o Puyol, que passa a ser la parella del criticat Frank de Boer a l'eix de la defensa. Fins llavors, Puyol pràcticament havia actuat només de lateral. "Quan vaig arribar, em van dir que si no volia baixar a Segona havia de treure de l'equip Frank de Boer. El que vaig fer és posar al seu costat Puyol, que sempre era el primer a arribar als entrenaments i és un exemple en tots els sentits", raona Antic, que d'aquesta manera reubica Reiziger al lateral dret. Molts canvis en una defensa que comença a donar fruits, amb un Barça que escala ràpidament posicions a la classificació, i que continua molt viu a la Lliga de Campions, classificat per als quarts de final després de quedar primer de grup davant d'equips com l'Inter o el Newcastle.
Amb Antic, però, no tot són flors i violes al vestidor blaugrana. El principal focus de

Radomir Antic, després d'una compareixença davant els mitjans a l'antiga sala de premsa del Camp Nou.

polèmica és l'argentí Juan Román Riquelme, fitxat l'estiu anterior i que no disposa dels minuts desitjats. "És un personatge atípic, apàtic de vegades, i amb el qual és difícil compartir idees. Té molt ego, vol jugar més, però la seva interpretació del joc anava en contra de la velocitat que necessitava l'equip. És per això que el faig actuar més de recurs que com a aposta inicial", relata Antic, que conclou: "Un somriure seu era un esdeveniment". La poca participació de Riquelme i la recuperació d'un Luis Enrique que havia estat lesionat gairebé tota la primera meitat de la temporada fan que l'equip creixi i creixi i que, contra tot pronòstic, empati al Bernabéu en un partit en què Motta asseca Zidane i en què el Barça mereix la victòria. Més tard, però, i tot el bon 1-1 assolit a Torí a l'anada, arriba la dura eliminació europea a mans de la Juventus a la pròrroga (1-2).

La defunció del somni europeu retira l'actualitat esportiva del primer equip a un segon pla. La dimissió de Joan Gaspart poques setmanes després de l'arribada d'Antic, la presidència interina d'Enric Reyna i la incertesa sobre el futur institucional del Club, amb els debats electorals pel mig, centren ara tota l'atenció. "Abans dels partits no es parlava de futbol i era molt difícil tenir tothom concentrat en el matx", lamenta Antic, que tot i tenir només cinc mesos de contracte volia seguir al capdavant del primer equip la temporada 2003/04. Amb el serbi no es guanya la Champions, però l'equip es classifica per a la UEFA després de guanyar per 2-0 el Celta en la darrera jornada de Lliga. Aquest, precisament, és el primer partit de Joan Laporta a la Llotja Presidencial i l'últim d'Antic a la banqueta.

L'ONZE DE RADOMIR ANTIC

Antic introdueix molts canvis en els onzes blaugrana. Aposta per Valdés com a porter titular per davant de Bonano, alhora que avança la posició de Xavi al migcamp i atorga a Motta la de migcentre defensiu. Saviola i Kluivert, ben compenetrats en atac, són els seus referents ofensius, mentre que jugadors com Cocu, Luis Enrique, Mendieta i Overmars aporten tota l'arribada i tot el perill des de la segona línia.

'RECORDA, MÍSTER'
REVIU-LOS A
Barça TV

A la fotografia superior Reina, Martí Filosia i Alfonseda preparen la carn i les botifarres, mentre Reixach i Marcial s'ho miren. A baix Martí Filosia encara el porró, mentre Torres ho observa atentament. A la dreta el moment del brindis, amb el gerent Armand Carabén, el directiu Ferran Ariño i l'entrenador Marinus Michels.

Costellada per fer equip

El futbol és un esport col·lectiu, i quan sobre la gespa s'enfronten onze contra onze és vital la cohesió de l'equip. La costellada al Camp Nou tenia aquesta finalitat

T Carles Santacana F Arxiu Seguí - FCB

Parlem molt del valor de l'equip, de l'enfortiment de les relacions personals entre els jugadors, de tot allò que és col·lectiu, i lògicament no és un descobriment actual. De fet, en les èpoques més pretèrites del Club, el mateix Gamper promocionava les trobades entre els jugadors fora dels moments estrictament esportius, i els dinars i sopars de companyonia eren habituals. Les fotografies que presentem avui il·lustren precisament un d'aquests moments per reforçar la cohesió del grup. Es tracta d'una curiosa costellada feta al Camp Nou uns dies abans del Nadal del 1972. Es buscava reforçar els lligams entre els jugadors, i d'aquests amb la resta de persones que treballaven amb el primer equip, des dels utillers i el massatgista fins als directius més vinculats amb la marxa de la plantilla. La diferència amb altres dinars o sopars celebrats en restaurants és que en aquest cas la costellada es feia en les mateixes instal·lacions del Camp Nou, l'espai vinculat a la pràctica diària de l'entrenament, a la feina quotidiana de l'equip. I a més, que no es tractava tan sols de seure a taula, sinó que la gràcia era que fossin els mateixos jugadors els que s'encarregaven de preparar l'àpat, i es cuidaven de la carn a les graelles, encara que a les fotografies ja veiem que no tots amb la mateixa afició ni amb la mateixa habilitat. A més, compartien aquesta tasca amb els empleats auxiliars del primer equip, amb els quals reforçaven també la vinculació com a grup. Finalment, la costellada acabava lògicament amb tothom ben entaulat, compartint tovalles amb algun directiu i l'entrenador. D'aquesta manera l'agermanament tancava el cercle. Sembla que la tradició d'aquests àpats s'havia perdut i es va reintroduir la temporada 1971/72, la primera de Michels a la banqueta, i va donar un excel·lent resultat. A la temporada de les imatges, la 1972/73, la de l'escàndol dels oriünds, l'equip estava molt consolidat, amb poques novetats a la plantilla, fonamentalment De la Cruz i Barrios, amb un nucli de veterans de la casa, com Sadurní, Rexach, Rifé, Torres o Martí Filosia, que facilitaven encara més la integració de tot l'equip.

COSTELLADA I PORRÓ DONEN UN AIRE COSTUMISTA AL DINAR DELS JUGADORS

Gespa, banqueta i despatx

Entre el 1970 i el 1989, José Luis Romero va viure el Barça com a jugador, entrenador i secretari tècnic. És recordat com l'home que va fer de pont entre Lattek i Menotti

T Jordi Clos F Arxiu FCB

Quan a l'estiu del 1970 José Luis Romero fitxava pel Barça, ningú es podia imaginar que aquest andalús iniciava la primera de les tres etapes que portaria a terme dins del Club, que comprenien gairebé 20 anys. Curiosament, la de futbolista seria la més breu de totes. Després de la incorporació de Palau al CE Sabadell, el Barça es reservava el dret d'integrar a la seva plantilla el jugador arlequinat que estimés convenient. L'escollit va ser Romero, un prometedor i polivalent carriler que desenvolupava un rol poc brillant però efectiu.

De lateral, central o mig, l'entrenador Vic Buckingham el va alinear en 14 compromisos oficials. En competència directa amb internacionals com Rifé, Gallego o Eladio. Pitjor li anirien les coses el curs següent (1971/72), amb canvi a la banqueta. "Rinus Michels seria el primer a implantar les dobles sessions, volia molta capacitat física. Em va respectar com a professional, però no em va donar ni un minut i cap al final de la temporada vaig tornar al Sabadell amb la carta de llibertat", explica Romero sobre el seu primer adéu a la disciplina blaugrana.

Continuaria la seva carrera com a futbolista a l'Espanyol i el Burgos, entre d'altres equips. Va ser aquí on treballaria sota les ordres de Lucien Müller, que anys més tard dirigiria el Barça. El 1978, el tècnic francès seria l'encarregat de comandar el primer projecte de l'era Núñez i demanaria la contractació de José Luis Romero –ja retirat– com a ajudant. Aquest engegaria la seva segona època a l'Entitat amb la missió de fer informes de rivals i de possibles fitxatges professionals i de la base. En consumar-se la precoç destitució de Müller, Romero va passar a l'Amateur barcelonista (el tercer equip) i el Sabadell, fins que el Barça confiaria en ell com a segon d'Udo Lattek.

D'un Lattek trist a un Menotti permissiu

Guarda un bon record de la feina de l'alemany: "El seu treball era molt precís perquè grans jugadors com Maradona o Schuster tinguessin llibertat". I això que la trajectòria de Lattek, tot i l'alegria de la segona Recopa (1982), va estar marcada per la desgràcia. No només per la Lliga que es va perdre de manera increïble. "La gent no sap que va venir al Barça després de la mort d'un fill molt jove. Va arribar destrossat, psicològicament destruït. El vam ajudar, però mai va acabar de sortir-se'n i va perdre la il·lusió", confessa el que va ser-ne l'adjunt. Udo Lattek va ser acomiadat avançada la temporada 1982/83.

José Luis Romero exerciria de pont entre Lattek i el seu successor. Així, es va erigir en el primer entrenador del Barça entre el 3 i el 6 de març del 1983. Temps suficient per afrontar un partit de Lliga a Salamanca, resolt amb un empat (1-1). El nomenament l'havia agafat per sorpresa i va donar continuïtat als esquemes de Lattek. L'única novetat remarcable va ser l'alineació d'Estella, fins llavors relegat a l'ostracisme.

EN EL SEU PAS FUGAÇ COM A FUTBOLISTA NOMÉS VA JUGAR 14 PARTITS

Segons ell, "van ser uns dies de molta tensió, l'equip pensava que el Club prenia decisions incorrectes i hi havia problemes amb alguns jugadors".

Amb l'arribada de César Luis Menotti, Romero tornaria a ser auxiliar. El Flaco li havia generat moltes expectatives, però ràpidament es van transformar en desencant. "L'esperava amb ganes per un llibre que havia escrit i va ser una decepció. El primer dia va ordenar que els entrenaments fossin a la tarda, tot i que li ho vam desaconsellar. Ho va fer per Maradona". I és que Romero considera que la gestió de Menotti sobre l'astre argentí va ser errònia: "El que necessitava Diego era que li ensenyessin el que era correcte i el que no, i Menotti no només no ho va fer, sinó que va ser poc exigent amb ell". El trajecte dels argentins al Barça seria curt i convuls i, quan van marxar, Romero tancaria la seva etapa a l'*staff* tècnic del primer equip per entrenar un bienni l'Oviedo.

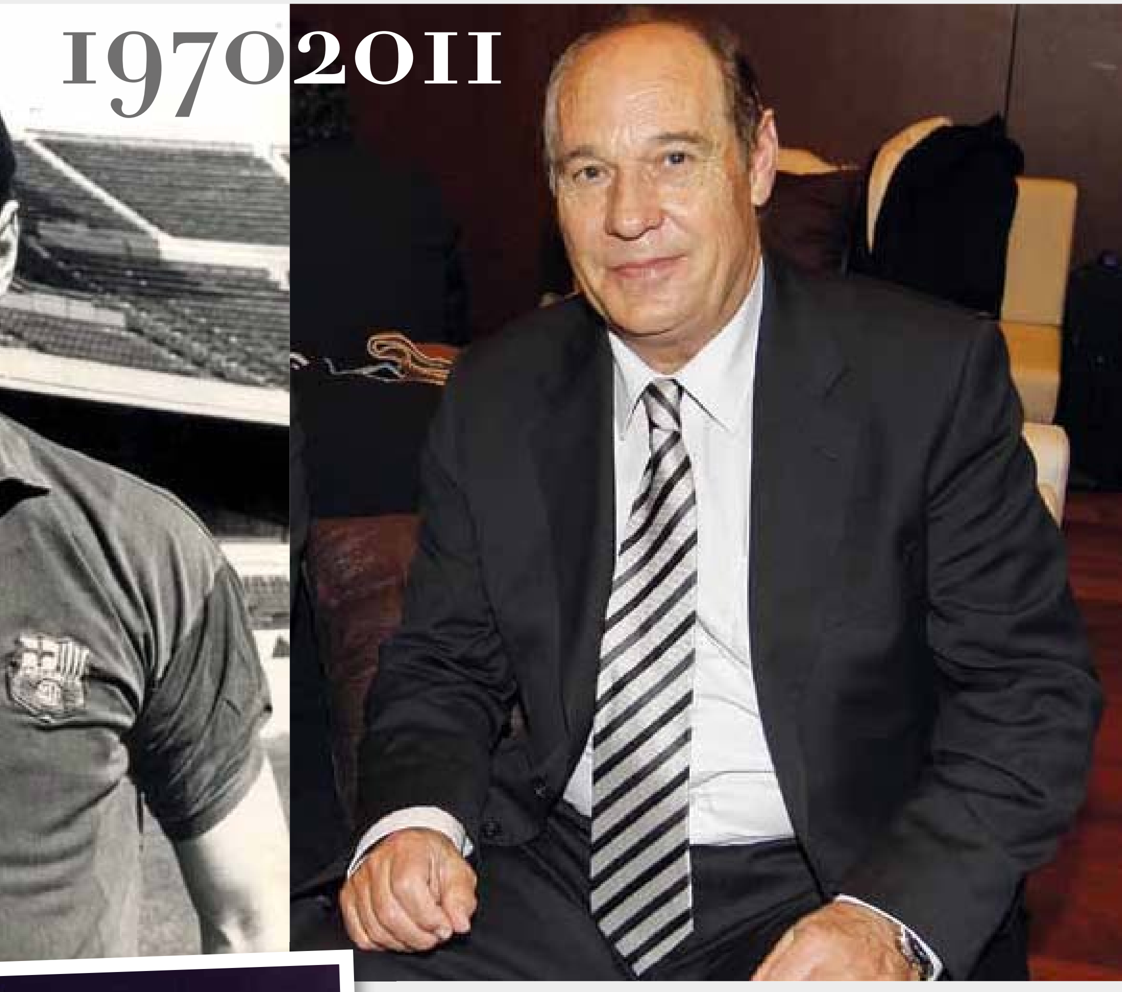
Reapareixeria dues temporades més tard, el 1986, com a secretari tècnic. Just després de la final de Sevilla i poc abans del Motí de l'Hespèria. "Molts dies entrava al vestidor per mirar

José Luis Romero i Udo Lattek, de costat, celebrant un gol al Camp Nou en la temporada 1981/82.

1970 2011

A la imatge de l'esquerra, José Luis Romero en una instantània de quan va fitxar pel FC Barcelona. El seu primer partit de blaugrana va ser en un amistós a Amposta el 15 d'agost del 1970. A la dreta, una altra del mes de gener passat. L'andalús va ser un dels convidats pel Club en la gala FIFA Pilota d'Or 2010. Romero va viatjar a Zuric juntament amb altres personalitats del barcelonisme i va poder saludar Pep Guardiola, a qui Romero coneix bé dels seus anys com a secretari tècnic culer.

de posar ordre", admet. El nou responsable de tot l'organigrama futbolístic de l'Entitat havia assumit el repte amb voluntat renovadora: "Coneixia tota l'estructura del Club. Sabia que hi havia un problema en el futbol base i creia que s'havia de canviar de filosofia". José Luis Romero advocava per donar l'oportunitat a les joves promeses —per evitar casos com els de Rojo o Calderé, que van fer el salt al primer equip amb 24 i 25 anys, respectivament— i, alhora, facilitar la carta de llibertat als jugadors que no tenien opcions d'arribar al primer equip. Una de les decisions que més celebra de la seva etapa com a secretari tècnic és la confiança cega que va dipositar en un jove Pep Guardiola. "Tenia informes que recomanaven que no es quedés a la Masia, principalment per una qüestió d'estatura, però tenia clar que era qüestió de donar-li temps".

El Barça va fer ús del bon ull de Romero fins al 1989. En desacord amb Johan Cruyff, va provar l'aventura de ser primer entrenador de diversos equips de Primera, com el Logronyès o l'Atlètic de Madrid. Posteriorment, conduiria conjunts del Paraguai (2000) i Portugal (2001) i seria gerent del Reus (2004). Actualment viu a Torre del Mar (Màlaga). Ha estat comentarista de ràdio de futbol —la seva gran passió— i, als 66 anys, es veu capaç de ser útil en qualsevol projecte ambiciós. "El Barça em va aportar una capacitat analítica dels joves, que puc esprémer", assenyala després de veure-les de tots colors, des de tres vessants diferents del Club.

Les dades de l'Ex...

NOM
José Luis Romero

DATA DE NAIXEMENT
5-1-1946

LLOC
La Palma del Condado (Huelva)

TEMPORADES AL PRIMER EQUIP
2 (1970-1972, com a jugador)
2 (1981-83, com a tècnic)

POSICIÓ
Defensa lateral, central i mig

PARTITS JUGATS
14

PALMARÈS AMB EL BARÇA
1 Copa d'Espanya
1 Finalíssima Copa de Fires

ALTRES EQUIPS
Sabadell, Espanyol, Burgos i Sant Andreu

El gimnàs del carrer del Bruc

El 1958 es va inaugurar al carrer del Bruc el local de les seccions del Barça, en el qual hi havia un gimnàs que va ser la seu de la gimnàstica i del judo

T Manel Tomàs
F Arxiu Seguí - FCB i Jordi Gumí

A la segona meitat de la dècada dels cinquanta les seccions barcelonistes tenien com a local social i administratiu un pis del carrer Roger de Llúria (aleshores calle de Lauria), un recinte massa petit per donar cabuda a les vuit seccions existents en aquella època. Calia, doncs, traslladar-se a un recinte nou, i així ho va entendre el directiu Enric Llaudet, que des del 7 de gener del 1958 era el delegat general de les seccions esportives blaugrana per nomenament del president Francesc Miró-Sans. Llaudet, que l'any 1961 també arribaria a la presidència del Club, s'hi va posar amb molta ambició, ja que la seva idea no només era tenir unes oficines de seccions més àmplies, sinó també un local apropiat per a la preparació física dels esportistes del Club i un punt de reunió agradable i capaç de fomentar el clima precís per al creixement del nombre de socis que practicaven esports.

Dit i fet. El 20 de desembre del mateix any es va inaugurar la nova seu de les seccions del Barça al carrer del Bruc 166-168 (entre Rosselló i Còrsega). Es tractava d'un local molt espaiós i modern que disposava d'oficines, gimnàs, sala d'entrenament per a hoquei patins i bàsquet, bar i sala recreativa amb billars, futbolins i taules de ping-pong. També hi funcionava una taquilla per als partits del Barça, que invariablement despatxava entrades de 18 a 21 hores.

AL CARRER DEL BRUC HI HAVIA UNA TAQUILLA QUE VENIA ENTRADES DE 18 A 21 HORES

Al capdavall, Llaudet no només va ser l'impulsor de la instal·lació, sinó que també es va comprometre a sufragar totes les seves despeses (lloguer, sous i manteniment), cosa que va complir escrupolosament fins que al cap d'uns mesos el Club es va fer càrrec de l'administració oficial. L'esforç de Llaudet va ser força generós, ja que, per exemple, el lloguer del local costava 35.000 pessetes mensuals, una xifra aleshores molt elevada.

Mesos abans, el 14 de febrer del 1958, s'havia inaugurat la nova secció de gimnàstica sota la direcció esportiva del prestigiós professor Armand Blume, pare del gran campió Joaquim Blume. Amb en Joaquim com a destacada estrella, la secció va tenir, en un principi, un caràcter competitiu més que formatiu i durant aquell 1958 es va guanyar el Campionat d'Espanya per equips. Malauradament, la tràgica mort de Joaquim Blume, la seva esposa i tres gimnastes companys seus el 29 d'abril del 1959 en un accident d'aviació va desballestar el potent equip de gimnàstica del Barça que s'havia format. A partir d'aleshores la secció va ser, més que res, un element d'esbarjo per als socis barcelonistes, que pagant una mòdica quota podien triar entre les modalitats de

L'ENIGMA ANTERIOR

QUINA INSTAL·LACIÓ JA DESAPAREGUDA VA ACOLLIR DUES SECCIONS BARCELONISTES?

LA PISTA
També es va fer servir com a taquilles del Club

LA SOLUCIÓ
Gimnàs del carrer Bruc. Les seccions de judo i gimnàstica.

NOM DEL GUANYADOR
Andreu Bori Robert
Núm. de soci 20.480

Rebrà una samarreta signada del seu jugador preferit.

Diverses imatges del gimnàs i del tatami del local del carrer del Bruc.

gimnàstica correctiva, sueca i esportiva. Els no socis havien d'abonar una mensualitat més elevada, mentre que els esportistes del Club tenien accés lliure. Tenint en compte que a partir del gener del 1962 s'hi van incorporar els practicants de la nova secció de judo, és fàcil d'imaginar la munió de gent que durant aquells anys s'acumulava cada dia al local del carrer del Bruc, entre esportistes, gimnastes, judokes, empleats de les oficines de seccions i socis que anaven al bar a fer petar la xerrada o a jugar al billar o al futbolí.

A la primeria del 1972 les oficines de seccions van ser traslladades a unes dependències de la nova Pista de Gel del Barça, però el gimnàs i tatami del carrer del Bruc encara no es va abandonar. Aleshores, gairebé 1.500 gimnastes i judokes l'utilitzaven. Tanmateix, l'any 1976 la junta directiva d'Agustí Montal va decidir, de manera abrupta, deixar el local i dissoldre les seccions de judo i gimnàstica, posant el punt final a dues seccions històriques.

EL JUDO, SECCIÓ FORMATIVA I CAMPIONA

La secció de judo del Barça es va crear el 28 de desembre del 1961. El seu primer delegat i monitor va ser Josep Pons, cinturó negre i antic campió d'Espanya. S'hi impartien classes per a adults i també per a infants d'entre 8 i 14 anys d'edat. També s'hi va crear una subssecció de judo femení. Com la gimnàstica, era una secció purament formativa, però els judokes barcelonistes van arribar a conquerir set campionats estatals, fent bo el lema de la secció que presidia el tatami del gimnàs del carrer del Bruc: "Dels incipients, en farem practicants, d'aquests veritables atletes i de tots junts, grans campions".

EL NOU ENIGMA

QUIN FUTBOLISTA VA SER FITXAT PEL BARÇA DESPRÉS DE MARCAR CINC GOLS EN UN PARTIT DE COSTELLADA?

LA PISTA
Va lluitar a la I Guerra Mundial

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA . Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Juga amb els nous productes del Barça

Ara, els més menuts de la casa podran passar-s'ho d'allò més bé amb els nous productes d'esbarjo del Barça. Aquí teniu una mostra de l'àmplia gamma de productes de marxandatge del Barça que podeu adquirir en breu a les FCBotigues i a les principals botigues de joguines.

MONOPATÍ

PATINS EN LÍNIA

CASC DE BICI

PATINET 3 RODES

PATINET 2 RODES

LOT DE MOTXILLA + PATINS EN LÍNIA + CASC + PROTECCIONS

■ **www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis**

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

■ **Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis**

Joaquim Ibarz, sempre del Barça

Joaquim Ibarz
Exdirector de la REVISTA BARÇA (1971-1976)

T Manel Tomàs
F Català Roca i Germán Parga - FCB

El gran mestre del periodisme Joaquim Ibarz Melet ens va deixar el 12 de març passat als 67 anys d'edat. Corresponsal de *La Vanguardia* a l'Amèrica Llatina des del 1982, Ibarz era conegut per la seva integritat professional, que el feia implacable i valent amb els poderosos. Nascut l'any 1943 a Saidí, a la Franja de Ponent, va estudiar periodisme a Navarra. El 1970 va començar a exercir al diari barceloní *Tele/eXprés*, i va aconseguir ben aviat un gran prestigi entre els seus companys gràcies al seu compromís social i al seu acurat estil periodístic. La seva extraordinària categoria li va comportar diversos i importants premis.

Sempre va ser un barcelonista acèrrim. Durant la dècada dels setanta va conrear el periodisme esportiu a les pàgines de la revista *Barça*, on hi va arribar de la mà d'Ibáñez Escofet. Va estrenar-se el 3 de novembre del 1970 amb un reportatge a casa de Josep Samitier, el dia que el mite barcelonista presenciava per televisió el partit Espanya-Grècia en companyia del seu gran amic Ricardo Zamora. La carrera d'Ibarz a *Barça* –on signava sempre Joaquim, en català– va ser fulgurant, ja que a l'agost del 1971 en va ser nomenat director, càrrec que va mantenir fins a la desaparició de la revista, al juliol del 1976. Els seus reportatges i entrevistes a aquella publicació (de vegades signats amb el pseudònim Paulico) constitueixen tota una lliçó de periodisme. Durant aquella època viatjava amb el Barça a tots els desplaçaments i es va fer amic de molts jugadors barcelonistes, i fins i tot a alguns d'ells els va despertar inquietuds culturals i cíviques en una època de molta efervescència política.

Posteriorment, entre el setembre del 1976 i el maig del 1977 va col·laborar de manera ocasional al butlletí oficial del FC Barcelona amb diverses entrevistes a personatges que, curiosament, no estaven vinculats al món blaugrana. Després va abandonar el periodisme esportiu per centrar-se en àmbits més generalistes. Ibarz va viure moltes vicissituds a l'Amèrica Llatina, va entrevistar caps d'estat i personalitats reconegudes del món de la ciència i la cultura, però va voler que al seu funeral el fèretre anés cobert per la bandera del Barça.

Joaquim Ibarz, amb dos presidents del Barça, Agustí Montal (esquerra) i Sandro Rosell.

Vivim la Copa amb passió

El dia 20, Barça TV seguirà des de València el compte enrere fins a la final

A Barça TV, ens agrada la Copa. I la viurem amb passió durant els dies previs amb una programació 100% centrada en la final. Hem hagut d'esperar 21 anys per tornar a viure una final contra el Reial Madrid. L'ocasió s'ho mereix. A Barça TV us explicarem tot el que passa en les hores prèvies al partit, des de València. Els avanços horaris (a les hores en punt) i el *BN Migdia* (de 14 a 15h) els farem en directe des de Mestalla. I a partir de les 18.30 hores, el programa *El Marcador* us oferirà tres hores de prèvia en directe.

LA VEU DE L'EXPERIÈNCIA

Les finals Barça-Madrid, des de dins

El diumenge 17 d'abril, estrenarem el programa *Històries de la Copa*. Amb els exjugadors Zubizarreta, Amor, Julio Alberto i Rexach reviurem els clàssics de Copa.

EDICIÓ ESPECIAL DE L'ADN BARÇA

Dilluns 18 i dimarts 19, de 19 a 21 hores

Els dos dies previs a la final, el programa ADN Barça serà una versió XL. El programa tindrà una durada de dues hores per donar cabuda a tota l'anàlisi, amb un debat pausat i reflexiu

enviemlafamalaporra.org

Participa en la campanya 'Enviem la fam a la porra'

Tots els socis i aficionats del FC Barcelona poden participar en la campanya *Enviem la fam a la porra* per recaptar aliments per als més necessitats. A finals del mes de març la Fundació del FC Barcelona i la Fundació Banc dels Aliments van posar en marxa una nova campanya amb l'objectiu de recollir el més gran nombre d'aliments per ajudar les famílies de Catalunya que més ho necessitin i al mateix temps sensibilitzar la societat d'una situació de pobresa alimentària propera.

La iniciativa es va posar en marxa en el partit de la 20a jornada de Lliga disputada al Camp Nou davant el Getafe. Els socis i aficionats que van assistir a l'Estadi van sortir amb una de les bosses de tela solidàries que es van repartir i que havien de ser omplertes amb diferents aliments. Una iniciativa que també es va fer al Palau coincidint amb el duel d'Eurolliga davant el Panathinaikos i que va tenir continuïtat en el partit de futbol de Lliga davant l'Almeria. L'objectiu era que els socis i aficionats tornessin les bosses plenes de menjar, com ara arròs, pasta, oli i llet, el producte indispensable al Banc dels Aliments.

Una porra de premi

Tots els que prenguin part en la campanya, en el moment de donar els aliments podran participar en una porra per encertar el resultat de la final de la Copa del Rei entre el FC Barcelona i el Reial Madrid. Entre tots els que encertin el resultat se sortejarà un premi molt especial com és el de compartir un dinar a la Masia amb exjugadors del FC Barcelona.

En la campanya hi ha pogut participar qualsevol persona de manera presencial en els punts de recollida que es van instal·lar al Camp Nou el dia de l'Almeria, al Palau, coincidint amb el partit contra el Bilbao Basket Bizkaia, i a l'Estadi Olímpic Lluís Companys, amb el partit de rugbi de la USAP. També es pot seguir participant a través del lloc web oficial, www.enviemlafamalaporra.org , comprant en línia els aliments, i els supermercats que col·laboren en la campanya els fan arribar al magatzem de recollida.

A més dels socis i aficionats del Barça també han participat en la campanya 15 escoles de Catalunya, diverses penyes barcelonistes i cinc empreses patrocinadores.

EL BARÇA, AMB ELS PROBLEMES SOCIALS

La campanya *Enviem la fam a la porra* sorgeix de la sensibilitat de la Fundació FC Barcelona amb els problemes que toquen més de prop la societat catalana. A Catalunya hi ha 1.325.000 persones vivint sota el llindar de la pobresa. Els Bancs dels Aliments de Catalunya l'any 2008 van ajudar 52.000 famílies; l'any 2009, 90.000, fins a arribar a les 165.000 el 2010. Aquesta evolució demostra la necessitat d'enfortir les capacitats de recollida i col·laboració amb el Banc d'Aliments perquè pugui continuar fent la seva important feina social.

Torna el partit de socis al Camp Nou: hi estàs convocat!

Posa't la samarreta del Barça i participa en el partit de socis, una emocionant jornada que tindrà lloc el diumenge 19 de juny a la gespa del Camp Nou. Tindràs l'oportunitat de saltar al terreny de joc amb l'himne de fons.
Hi estàs convocat!
Es tracta d'un partit mixt i totalment gratuït, exclusiu per als socis, que comptarà amb diferents categories en funció de la data de naixement. Els partits de categoria sènior es jugaran en la modalitat de futbol 11 i constaran de dues parts de 45 minuts, mentre que la resta de categories es jugaran en la modalitat de futbol 7 i constaran de dues parts de 30 minuts.

Tens temps fins al 8 de maig!

COM S'HI POT PARTICIPAR?

És molt fàcil i totalment gratuït! Només has d'accedir a www.fcbarcelona.cat (Zona Socis) i omplir el formulari *on-line*. Les inscripcions per al partit de socis estaran obertes fins al 8 de maig. Sortegem 100 places per a socis. Estigues ben atent! El 10 de maig es realitzarà el sorteig entre tots els socis inscrits i el Club es posarà en contacte amb els guanyadors.

AGENDA

ABRIL

Cosmocaixa
Exposició Dinosaures
Gratuït
Fins al 30 de maig

Museu del Rock
10% en l'adquisició de productes de marxandatge i 10% en el restaurant Happy Rock
Fins al 25 de juny

MAIG

Jove Teatre Regina
El Màgic d'Oz
20% de descompte per a socis
De l'1 al 22 de maig

Teatre Poliorama
Casting
20% de descompte per a socis
De l'1 al 29 de maig

Teatre Romea
La avería
Descomptes especials per a socis a partir del 35% (consulta www.fcbarcelona.cat/socis a partir del 15 d'abril)
Maig 2011

La Villarroel
Coses que dèiem avui
Descomptes especials per a socis a partir del 35% (consulta www.fcbarcelona.cat/socis a partir del 15 d'abril)
Maig i juny del 2011

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Un somni fet realitat a Sevilla

La Núria Pascual, sòcia número 25.232, va ser l'afortunada que va poder viure en directe el partit de Lliga entre el Sevilla i el Barça, gràcies al sorteig realitzat entre tots els socis majors de 16 anys que aquest 2011 han renovat el seu carnet. La Núria fa 34 anys que és sòcia i aquesta era la primera vegada que s'apuntava a un sorteig, del qual n'ha resultat guanyadora entre gairebé 7.000 participants.

El premi consistia en un viatge a Sevilla al mateix avió del primer equip, juntament amb un acompanyant. Havia d'escollir entre un dels seus tres nebots, però finalment va decidir endur-se'ls tots tres. És a dir, va comprar dos viatges més cap a Sevilla i van viatjar tots quatre cap a la capital andalusa.

En el que era el seu primer desplaçament amb l'equip, la Núria no va perdre l'oportunitat de fer-se fotografies amb alguns dels futbolistes de Pep Guardiola i demanar els autògrafs dels seus ídols. Uns records que aquesta sòcia incondicional del FC Barcelona guardarà per sempre.

L'FCB Escola, amb l'Abidal

Després de conèixer la malaltia d'Éric Abidal, l'FCB Escola va emprendre la iniciativa de fomentar valors del Club entre els joves jugadors de l'FCB Escola creant un llibre amb dibuixos i paraules d'ànim per a la recuperació del jugador del primer equip de futbol. Seguint amb el caràcter formatiu global de l'FCB Escola, i la fervent aposta per una transmissió de valors que aportin als jugadors un nivell humà cada dia més gran, van proposar a pares, jugadors i jugadores de l'FCB Escola, aportar el seu granet de sorra en la recuperació de l'Éric. Es tractava que cadascun dels alumnes fes un dibuix al

defensa francès, i que per altra banda escrivissin unes paraules encoratjant el jugador per afrontar la seva recuperació. El dissabte 26 de març es van recollir totes les composicions amb l'objecte de crear un llibre per regalar a l'Abidal. Una bona iniciativa dels més petits del Club per desitjar al jugador del Barça una ràpida recuperació.

FES UN TRIPLET!

ESCULL 3 PRODUCTES, UN DE CADA MARCA, DELS DIFERENTS PATROCINADORS DEL FC BARCELONA I GUANYA UN PREMI SEGUR.

sorli discau

Aquesta promoció és exclusiva per a clients amb la targeta SuperMaduixa.

A més, gràcies a **Regal auto** podràs aconseguir entre els premis una de les **100 samarretes d'entrenament** del Regal Barça com aquesta:

ASSEGURANCES Regal **902 30 30 74**

Promoció vàlida del 15 d'abril al 15 de maig de 2011.